

FOTBAL

REVISTA SĂPTĂMINALĂ

ANUL IX • 27 MARTIE 1974

12 PAGINI • 2 LEI

409

AZI, O NOUĂ ETAPĂ ÎN DIVIZIA A

LA BUCUREȘTI, DERBYUL ZILEI: DINAMO — U. T. A.

ALTE MECIURI DE MARE INTERES LA
IASI, PITESTI, CLUJ ȘI PETROȘANI

LA PARIS, EVOLUȚIA ECHIEI NAȚIONALE A LĂSAT DE DORIT

Atac ratat de echipa noastră în meciul de sâmbătă seara, de pe stadionul parizian „Parc des Princes”: fundașul central francez Trésor stopază acțiunea lui Dumitrache. Se mai văd în imagine: Brănd-Demanes, Troi și Bracci (Franța — România, 1—0).

Telefoto: AGERPRES-A.P.

„ZILE PLINE” PENTRU ECHIPA DE JUNIORI

În aceste săptămâni, activitatea echipei noastre reprezentative de juniori este mai bogată decât oricând. După cele două meciuri cu echipa similară a Turciei (2—0 la Pitești și 1—0 la Slatina), azi, la Pitești, juniorii români întâlnesc reprezentativa Braziliei. Acest meci este ultimul din suita partidelor internaționale pregătitoare pentru returul dublului meci cu reprezentativa R.F. Germania din cadrul preliminariilor Turneului U.E.F.A., care va avea loc, de azi într-o săptămână, tot la Pitești.

În fotografia de mai sus, un aspect din meciul de duminică, de la Slatina: mijlocășul nostru Robert Naghi reia cu capul spre poarta lui Erkan.

FOTO: S. BAKCSY

● COMENTARIU, CIFRE STATISTICE, COMPORTAREA JUCĂTORILOR, CONSIDERAȚII TEHNICO-TACTICE, OPINII ALE UNOR TEHNICIENI DIN ȚARĂ DUPĂ MECIUL FRANȚA—ROMÂNIA ● LA „INTERVIUL SĂPTĂMÂNII”, NOUL „TREISUTIST”, JENEI DE LA STEAGUL ROȘU ● O PAGINA TEHNICĂ, PE MARGINEA PRIMELOR 3 ETAPE ALE RETURULUI DIVIZIEI A

● CUM AU EVOLUAT DUMINICĂ JUNIORII DIN ECHIELE DE DIVIZIA B ● APRECIERI ASUPRA ECHIEI REPREZENTATIVE DE JUNIORI ● CORESPONDENȚE SPECIALE DIN IUGOSLAVIA ȘI ARGENTINA ● BOBBY MOORE — O CELEBRITATE SCOASĂ LA VINZARE ● ZAGALO, ACUZA, DIN NOU, FOTBALUL EUROPEAN I

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

IULIU JENEI, stoperul Steagului roșu, împlinește 35 de ani în decembrie. Recent, el a îmbrăcat al 300-lea tricou de jucător în prima divizie a țării. În ultimii ani, numeroși suporterii brașoveni dădeau „ca sigură”, în fiecare toamnă, retragerea lui Jenei. Și totuși, masivul stoper reapărea în formație, cu o forță și cu o tenacitate care... întinerea echipa.

Astăzi, Iuliu Jenei continuă să fie un jucător de bază în echipa lui Proca. El privește în urmă cu satisfacția datoriei împlinite. În recentul derby cu Universitatea Craiova, Iuliu Jenei a fost, poate, cel mai bun jucător de pe teren, el contribuind direct la victoria echipei sale.

În interviu care urmează ne vom adresa bătrînului și tînărului Iuliu Jenei, care a luat un start vîguros în acest an 1974.

— Iubitorii de fotbal sînt încă sub impresia excepționalei intervenții a stoperului Jenei, care, aflat la discreția lui Taralungă și Niță, în fața porții proprii, a salvat un gol gata făcut, printr-o mișcare cu adevărat tinerească.

— Da, într-adevăr, mi-a reușit această mișcare. M-am repezit spre Taralungă, despre care mulți spun că ar fi putut să mă fenteze, pentru a marca apoi cu ușurință. Eu, însă, am făcut o contrafentă aproape imperceptibilă, care l-a obligat pe Taralungă să renunțe la fentă. A urmat „spagatul” la Niță, un spagat foarte lung, la un pas de întindere musculară, și apoi o mare bucurie: golul salvat. De altfel, această fază a fost un fel de bilanț al activității mele fotbalistice. Aflindu-mă între doi învinși, am revăzut într-o fracțiune de secundă anul 1962. Îmi aduc aminte, figuram în lotul mare pentru jocul cu Spania. Pînă la urmă, a trebuit să ies din lot. Era și Nelu Nunweiller, a cărui valoare nu putea fi contestată de nimeni. După acel meci, am avut posibilitatea să revin în lot, dar a trebuit să infrunt mereu un handicap. Echipa noastră, Steagul roșu, a renunțat printre ultimele la W.M. Celelalte echipe ale noastre făcuseră trecerea la 4-2-4, în care se juca cu cupluri de învinși centrali. Timp de aproape doi ani, eu, stoperul Jenei, a trebuit să joc în fața a doi învinși, fapt care a contribuit la neconvocarea mea în lotul național. Mi-a părut foarte rău că nimeni nu s-a gândit și la mine. Iată de ce, în fața cu Taralungă și Niță am jucat din nou ca un stoper handicapat. De aici s-a reușita mea de moment, alimentată poate și de dificultățile pe care le-am avut în cei doi ani de care vă vorbesc. În orice caz, neselecționarea în echipa națională rămîne pentru mine un motiv de tristețe. Cred că visul oricărui fotbalist este, pînă la urmă, să joace în echipa națională. Iată de ce sînt uimit cînd aflu că unii jucători nu prea sînt entuziasmați cînd vin la echipa națională. Am aflat recent că Dumitru n-a plecat la Paris pentru că avea febră. De acord. Febra e febră. Am jucat și eu cu febră la 39 de grade. Am jucat și cu clavicula luxată, în meciul acela de baraj, cu Progresul, care ne-a dus în B. Eu cred că Dumitru ar fi trebuit să plece. S-ar fi putut ca febra să-i scadă. În fața echipei naționale, totul piere. Rămîne doar dorința de a te bate din

toate puterile, și cu atît mai mult cînd e greu.

— De ce crezi că fotbalul nostru nu reușește să ajungă în prim plan?

— S-au enumerat pînă acum sute de cauze. M-am gândit și eu la alte sute de cauze. Cred, însă, că pînă la urmă e o chestiune de seriozitate. Între jocul nostru și cel al echipelor tari există o singură diferență. Echipa puternică, cu nume în Europa și în lume, sînt mult mai preocupate de joc. Cînd doi jucători se ciocnesc, oricît de tare, ei se ridică imediat, nici nu se uită unul la altul, și pornesc din nou la atac, rușinîndu-se parca de faptul că au căzut, asta fiind, probabil, în concepția lor, o dovadă de slăbiciune. La noi, de cele mai multe ori, în cazul unei ciocniri, jucătorii își scutură îndelung tricoul, își potrivesc chiloții, se uită pieziș unul la altul, nici nu mai știu unde e mingea și revin la joc foarte greu îndemnați, de cele mai multe ori, de antrenorii sau de public. În afară de asta, la noi se acordă prea multă atenție talentaților neformați. După părerea mea, un jucător talentat, dar neformat, reprezintă mult mai puțin decît un jucător netalentat dar format. Iată, de pildă, dacă-l judecăm pe Sătmăreanu prin prisma unui joc sau două, nu-l putem considera un jucător de clasă. Dar, dacă ne gîndim la bilanțul carierei lui din ultimii 8-9 ani, nu-l putem refuza în nici un caz calificativul de cel mai bun fundaș dreapta din România.

— Vrei să spui că talentul...

— Vreau să spun că talentul e deseori un sfetnic rău, mai ales în fotbalul nostru. După părerea mea, Dumitrache a realizat cel mult 50 la sută din ceea ce ar fi putut să realizeze. În legătură cu asta, aș mai spune ceva. Între foarte talentatul Răducanu și mai puțin talentatul Adamache, dacă aș fi în situația de a alege, m-aș opri asupra lui Adamache. De ce? Pentru că Adamache n-a făcut nici un plonjon gratuit în ultimii 10 ani. În schimb, Rică Răducanu a cochetat deseori cu talentul său. Iată, acum două săptămîni, pe Giulești, înaintea meciului nostru cu Rapid, în timpul încălzirii, m-am uitat la Răducanu. Avea o mare poftă de joacă, pentru distracerea tribunei, deși echipa lui se afla în mare pericol. Unii admiră această atitudine. Eu cred că de aici pornesc multe... Apoi,

în timpul jocului, la un sprint. Neagu mi-a dat un cot puternic între coaste. Bineînțeles că n-am ripostat. Neagu s-a uitat la mine oarecum stîngerit. Ce vreau să spun prin asta? Că acest cot contribuie mult la scăderea nivelului de joc. Și nu pentru că mi l-a dat în acel moment, strîcînd faza. Nu! Este vorba de altceva. La toamnă, cînd probabil o să jucăm la Brașov, Neagu va renunța la luptă, amintindu-și de cotul pe care mi l-a dat, de toamnă că voi riposta. Am dat acest exemplu, ca să completez ideea nepreocupării noastre față de joc. Iar cînd se întîmplă situații de acest gen, adică ori de cîte ori se mai dă și un acot pentru compromiterea jocului următor, apare lîmpe de un nou canal de scurgere a forței fotbalului nostru.

— Ce discuții voi, între jucători, despre actuala situație din fotbalul nostru?

— Discutăm multe. Poate că prea multe. Dar avem timp. Pentru că sîntem, poate, prea mult împreună. Discutăm des-

pre problema stagiilor de pregătire în comun. Știm foarte bine că fotbalistii comit destule abateri de la viața sportivă, dar, în ceea ce mă privește, sînt convins că impunerea acestor stagiilor sau chiar renunțarea la ele va duce pînă la urmă la creșterea responsabilității jucătorului. Credeti-mă, se creează o stare de saturație. E chinător să te trezești dimineața și să privești mereu cana cu apă de pe o masă cu sticlă. Și cana e aproape întotdeauna pătată de săruri, pe care le are apa. Nu e prea plăcut acest spectacol rece, care trimite imediat gîndurile la meciul de mine sau de poimîine. (Un meci pe care îl joci de un milion de ori, înainte de a intra pe teren).

— Care ar fi soluția?

— Se pot găsi multe soluții. Una ar fi, de pildă, acordarea încrederei jucătorilor siguri pe viața lor. Eu cred că fotbalistii căsătorii n-ar trebui să participe la stagiile. Spunînd asta, nu-mi apăr cauza. Această „discriminare” i-ar putea în-

demna și pe cei tineri să se integreze într-un stil de viață care să le lichideze... În afară de această problemă cheie, mai vorbim deseori despre problema transferurilor. Un jucător trebuie să aibă dreptul să semneze pentru un alt club, dacă nu se integrează sufletește în echipa sa. Noi am avut un jucător foarte talentat: Sellmessi. A plecat la Dinamo. S-a văzut de la început că nu se integrează, deși a făcut furori în echipa noastră. Din păcate, a revenit tirziu, cînd nu s-a mai putut refăce. În afară de asta, un jucător nu poate fi luat cu japa. Pentru a scoate un Dudu Georgescu sau un Iorgulescu, de pildă, un club a cheltuit bani pentru alți o mie de copii și juniori. Mie mi se pare absolut normal și în primul rînd foarte just ca o echipă să nu profite de munca altelei. În sfîrșit, am auzit că se proiectează crearea a trei-patru cluburi puternice. Poate că nu e rea ideea. Diluarea prea mare a campionatului nostru nu îndeamnă la calitate. Se pune, însă, întrebarea: care trebuie să fie aceste patru cluburi puternice? Dacă spui X, Y, Z, fără să examinezi lucrurile, n-ai făcut nimic. Un om cîntăcîș își pune întotdeauna întrebarea: de ce X și nu Y? Iată, eu cred că un astfel de club puternic ar putea fi Universitatea Craiova, pentru simplitatea fapt că are un public capabil să țină o echipă puternică. Un alt club de această categorie ar trebui să fie, poate, U.T.A., care a demonstrat că poate face mult din puțin, în timp ce alții au demonstrat că pot face doar puțin din mult. În sfîrșit, de ce n-ar fi și Steagul roșu un asemenea club? Totul e ca viața să stabilizească, în mod obiectiv, cine trebuie să fie un club puternic sau, mai exact, cine poate să fie un club puternic.

— Ai enumerat trei cluburi. De ce n-ai amintit și numele unui club bucurestean? Se știe că fotbalistii bucureșteni joacă în toată țara. Echipa provincială sînt pline de jucători bucureșteni. Există, deci, o forță fotbalistică în Capitală.

— Există, fără îndoială. Numai că fotbalistii care vin în provincie nu sînt încă fotbalisti. Dacă ar fi fotbalisti, bucureștenii i-ar reține. Adevărul e că provincia știe să crească mai bine un fotbalist tînăr. În provincie e mai multă răbdare mai multă lîntă, există și mai puține tentații. Iar eu asta cred că am spus totul.

— Ce proiecte de viitor ai Jenei?

— Mai am trei examene și ajung inginer. Am să joc exact cît va fi nevoie de mine. După aceea, voi avea și mai mult de lucru. Va veni meseria. Va trebui să ajut fetele la lecții, că am trei: Dana, Mihaela și Roxana. Toate trei sînt viioale. Mama lor e olteancă. Vă închipuiți ce a fost după ce am scos mingea aceea din picioarele lui Taralungă și Niță. Să știți, însă, că doresc victoria Universității Craiova în campionat, nu numai pentru motive de pace în familie. Poate că această victorie ne va determina să ne schimbăm puțin ideile despre organizarea fotbalului. Dar pînă atunci mai sînt altele și altele etape...

Ioan CHIRILA

**„E ABSOLUT NORMAL
CA O ECHIPĂ
SĂ NU PROFITE
DE MUNCA ALTEIA”**

- VISUL ORICĂRUI FOTBALIST E SĂ JOACE, PÎNĂ LA URMA, ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ.
- TALENTUL — O NOȚIUNE FOARTE RELATIVĂ.
- DE ACORD CU 3-4 CLUBURI PUTERNICE. DAR CARE SĂ FIE ACESTEA?
- PROVINCIA ȘTIE SĂ CREASCĂ MAI BINE UN FOTBALIST TÎNĂR.

Gheorghe Ghiță (Budești) —
Difor):
TREI PERFORMERI...

• As vrea să știu, dragă redacție, cîți dintre fotbalistii noștri au reușit să joace cel puțin 300 de meciuri în prima divizie a țării și dacă printre ei se află vreunul de la Steaua, echipa mea preferată care, mai mult ca sigur, va câștiga în acest an și titlul de campioană și Cupa României...
— În prezent, performanța de a depăși granița celor 300

de partide susținute pe prima scenă a fotbalului nostru, au realizat-o doar trei jucători: Lereter (la Politehnica Timișoara și U.T.A.), Remus Cîmpeanu (jucînd numai la „U” Cluj), și foarte recent, la meciul disputat cu 10 zile în urmă, pe stadionul Giulești, de Jenei (Steagul roșu Brașov). Primul nu mai joacă. Ceilalți doi, în schimb, evoluează, încă, în formațiile lor de club. Nu știm — nefîind chiar atît de siguri ca dv. — dacă Steaua va reuși să câștige „Cupa” și campionatul. Nouă, drept să vă spunem, Steaua ni se pare a fi mai aproape de „Cupa” decît de primul loc al clasamentului Diviziei A.

Vasile Avram (Ineu):
UNDE-I LEGE NU-I LOC DE... ÎNVOIALĂ!

• De ani de zile asociația sportivă „Victoria” din orașul nostru luptă să câștige titlul de campioană a județului, pentru a promova, în acest fel, în Divizia C. Dar, de fiecare dată, s-a găsit cîte un adversar destul de puternic

care să-i bazeze drumul spre promovare. Anul acesta, se pare, respectiva echipă se numește „Gloria” Ineu, care are aceleași șanse ca și „Victoria” de a se număra, la sfîrșitul campionatului, printre promovatele în esalonul trei al fotbalului nostru. Motivul rîndurilor acestea pe care vi le trimite este, însă, că „totul altul. Oare, este normal ca după ce s-a stabilit programul campionatului nostru județean, o echipă — indiferent care — să aranjeze cu alta inversarea (acasă — deplasare) jocurilor dintre ele, tocmai pentru a favoriza sau defavoriza una sau alte echipe din respectiva întrecere?

— Nu-l de loc greu de răspuns în întrebarea pe care ne-o adresați. De altfel, nu ne îndoiim nici un moment că nu ați cunoaște, cumva, care este adevărul într-o asemenea situație. Sigur că un program de campionat o dată stabilit nu mai poate fi modificat după bunul plac al uneia sau alteia dintre echipe. El devine obligatoriu pentru fiecare participantă. Cît privește a-priga disputată dintre „Victo-

ria” și „Gloria” ne-ar bucura ca, pînă la urmă, câștig de cauză să obțină echipa cea mai bună.

Leviu Marinescu (Fierbinți —
Dimbovită):
RAPIDUL — MOTIV DE SUFERINȚĂ!

• La noi, la Fierbinți, cei ce iubesc fotbalul, în proporție cam de 80-90 la sută, sînt rapidiști. Dar, în ultima vreme, echipa noastră preferată numai bucurii nu ne-a făcut. Și nu înțelegem de ce. Are un portar foarte bun, o apărare fermă, mijlocași de mare talent, iar în atac joacă un Neagu, un Dumitriu II, valori recunoscute în fotbalul nostru. Atunci, ce se întîmplă cu echipa din Giulești?

— Se întîmplă multe. Jucătorii nu se prea înțeleg între ei, iar antrenorii nu se înțeleg cu jucătorii. Mai mult, conducerea clubului nu are fermitate necesară pentru a curma din rădăcină o serie de abateri disciplinare. Și uite așa, toate se țin lînt și tot lînt se țin și rezultatele necorespunzătoare. În plus, ar

trebui să mai adăugăm și faptul că în primele trei etape ale campionatului conducerea tehnică a echipei a făcut o serie de greșeli în privința alcătuirii formației cu care a abordat meciurile cu S.C. Bacău, F.C. Argeș și Steagul roșu. Indiscutabil, momentan, Rapidul se află într-o situație destul de grea și numai printr-o comportare foarte bună în etapele următoare va reuși să se îndepărteze de zona periculoasă a locurilor retrogradante de care se află atît de aproape.

Dumitru Pop (Baia Sprie):
DISCIPLINĂ LUI V. ZAVODA.

• Echipa care mi-a plăcut cel mai mult, de-a lungul anilor, a fost C.C.A. Inu plătcea, îndeosebi, cum juca fundașul acestei formații, Vasile Zavoda, despre care aproape că nu mai știu nimic. Cîndva era antrenor la echipa națională de juniori...

— În prezent, Vasile Zavoda, face parte din colectivul de antrenori al Centrului de copii și juniori Steaua, de la

Stadionul Ghencea. Este foarte adevărat, o perioadă de timp, el a fost și antrenor secund la reprezentativa de juniori, dar, cu doi ani în urmă, a făcut o rocadă cu Ion Volnec, și el antrenor tot la centrul de copii și juniori de la Ghencea.

• PE SCURT •

Bratu Păun (Cimpulung Muscel): Nu, n-a fost; Marius Jinga (str. Săcele nr. 3, Galați) oferă, celor interesați să-și completeze colecția, următoarele numere ale revistei Fotbal: 83-88, 127-128, 163-219, 223, 225-227, 230-233, 255-262, 266-268, 273-281, 283-301, 310, 312, 319, 324, 326 și 332; Alexandru Bradea (Dej): 1. Al doilea meci dintre respectivele selecționate nu s-a mai disputat, 2. Adresa Rapidului: Calea Giulești nr. 18, București; 3. Levente Hidan (Cluj): Consultînd o colecție a revistei „Fotbal” puteți afla majoritatea datelor care vă interesează.

IMPORTANȚĂ MAJORĂ

ÎN VIAȚA PARTIDULUI,

A POPORULUI

Un nou și important prilej de analiză directă, nemijlocită, a modului în care sînt îndeplinite sarcinile de partid, de stabilire a unor măsuri de accelerare a progresului economic și social al țării, recenta vizită de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în întreprinderi industriale și pe șantierele din Capitală s-a înscris, în agenda politică a săptămîinii, ca un eveniment de o mare însemnătate.

Pretutindeni, pe magistralele Bucureștiului, în cartierele străbătute, în unitățile cuprinse în itinerariul vizitei — în întreprinderea „Autobuzul”, Șantierul mării săli publice și al parcului de agrement din Capitală, Platforma Industrială Pipera, Uzina de utilaj chimic „Grivița Roșie” — oamenii muncii, zeci de mii de cetățeni, și-au exprimat cu o mare căldură bucuria de a se întâlni din nou cu conducătorul iubit al partidului și statului nostru, hotărîrea de a realiza în toamnă programul partidului. De altfel, fiecare moment al vizitei a ilustrat dragostea, legătura strînsă dintre secretarul general al partidului și popor, încrederea deplină a cetățenilor României socialiste față de modul strălucit în care conduce destinele țării, în politica înțeleaptă a partidului.

Oamenii muncii au raportat cu mîndrie succesele cu care

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

întîmpină cea de a XXX-a aniversare a eliberării țării și Congresul al XI-lea al partidului, victoriile, minunatele fapte de muncă realizate în primul trimestru al acestui an hotărîtor pentru îndeplinirea înaintea de termen a cincinalului, mulțumind din inimă conducătorului partidului și statului nostru pentru prețioasele indicații date cu prilejul vizitelor anterioare, indicații și sarcini care îndeplinesc întocmai a condus la realizări deosebite și la îmbunătățirea întregii activități de cercetare și producție.

Vizita de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în întreprinderi industriale și pe șantiere din Capitală a constituit un nou dialog, amplu și fructuos, care a analizat căile de creștere în continuare a productivității, a producției, de reducere a cheltuielilor materiale, ridicarea calității la cote superioare, de îmbunătățire a eficienței întregii activități economice, în fiecare din obiectivele vizitate fiind stabilite măsuri concrete, secretarul general al partidului dînd indicații deosebit de prețioase, de o însemnătate generală pentru continuarea perfecționării a muncii în toate domeniile vieții noastre socialiste.

Programul vizitei de lucru a cuprins, după cum se știe, și șantierul cunoscut sub numele de „Dealul Pîscolui”, unde se construiește o mare sală, concepută — în baza indicațiilor date de secretarul general al partidului — în așa fel încît să poată fi folosită atît pentru întreceri sportive, cît și pentru manifestări culturale și întruniri publice. Cu prilejul vizitei a avut loc o discuție în legătură cu amenajarea noului zone de agrement, la care au luat parte și tovarășii Ion Traian Ștefănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, general-locotenent Marin Dragnea, prim-vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, Nicolae Popa, vicepreședinte al Consiliului popular municipal București, arhitecți, muncitori. Indicînd că în această zonă — fie amenajat un mare parc de distracții și un oraș al copiilor, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU și-a exprimat încrederea în posibilitățile constructorilor și convingerea că, alături de ei, tineretul și pionierii Capitalei vor munci cu însuflețire la amenajarea acestei zone destinate atît lor cît și tuturor bucureștenilor.

Vizita de lucru a secretarului general al partidului s-a înscris, prin întregul ei conținut și prin profunde sale semnificații, ca un eveniment de importanță majoră în viața economică și socială a Capitalei, a întregii țări.

ECHIPA NAȚIONALĂ ÎNTRE PARIS ȘI SAO PAULO

O ACUTĂ NEVOIE DE STABILITATE

Acum, cînd „tricolorii” s-au întors din Franța, aflîndu-se la startul unei noi etape de cam-pionat, acum, cînd exagerările într-un sens sau altul în legătură cu evoluția lor de la Paris au făcut loc unei priviri mai echilibrată, iubitorul de fotbal privește înaintea manifestînd o dorință firească. El cere, în primul rînd, încheierea perioadei experimentale brute, el cere echipei naționale să se cristalizeze cît de cît la startul adevăratului ei sezon internațional.

Iubitorii de fotbal trăiesc cu speranță că, după aproape 15 luni, echipa națională a tras concluziile de rigoare privind stilul său de joc. Ei speră că meciurile susținute pînă acum au reușit să-i elibereze pe antrenorii de rigiditatea unui program tactic anunțat în primul rînd din obligația de a veni cu ceva nou. După aceste aproape 15 luni, antrenorii echipei naționale au datorită să anunțe ce anume și cum putem juca.

În al doilea rînd, iubitorii fotbalului așteaptă prezentarea unui lot autentic, de 15 jucători preferați, care să cuprindă „11”-le ideal, portarul de rezervă și alte trei soluții posibile în subsidiar. Această dorință de stabilitate este o expresie a unei reacții firești a publicului, după ce echipa națională s-a constituit într-un adevărat laborator experimental, prin care au trecut foarte mulți jucători susceptibili — după părerea selecționerilor — de a face parte din echipa națională.

Iubitorii fotbalului așteaptă, de asemenea, ca în scurtă perioadă care ne desparte de plecarea echipei naționale în America de Sud să primească unele răspunsuri la întrebări firești.

Ei vor să știe dacă Dumitru, unul din pilonii echipei naționale, dispune de capacitatea fizică și mai ales psihică aptă să-l facă din nou lider al echipei naționale.

Ei vor să știe concluziile antrenorilor în legătură cu cei doi foarte tineri fundași laterali Anghelini și Cristache. În aceste zile de sfîrșit de martie tehnicienii sînt datori să dea un verdict în privința valorii intrinseci a acestor jucători, deoarece vremea oscilațiilor, de la un joc la altul, sau de la o repriză la alta, a rămas — sperăm, definitiv — în urmă.

Ei vor să știe — ca să revenim la Dumitru — dacă admirabilul mijloc de acoperire de la Guadalajara mai poate susține acest rol de mare abnegație sportivă, deoarece de acest lucru depinde însă și organizarea jocului celorlalți doi mijlocași, capitol deficitar la Parc des Princes.

Ei vor să știe dacă repetata pasă lungă a lui Dinu în jocul de la Paris se constituie într-un program de lucru sau dacă a fost doar o excepție determinată de lipsa de organizare a construcției la mijlocul terenului.

Ei vor să știe concluziile la care au ajuns tehnicienii lotului în legătură cu jocul extremelor de tip clasic, punct care a figurat în programul de lucru inițial. După cum se știe, la startul perioadei ultimelor 14 luni, Troi și Marcu au primit un gir mare tocmai pentru că reprezentau o pusul rechiului stil al echipei naționale. Între timp, s-au operat modificări structurale (din păcate) mult prea frecvente. La Leipzig, Marcu a jucat doar în finalului meciului. La Viena el

a fost — se spune — prea puțin convingător, la fel ca și Troi, de altfel. În sfîrșit, la Paris prezența lui Troi în teren a fost intreruptă de apariția lui Mircea Sandu, ceea ce probează o creștere a nemulțumirii tehnicienilor și care echivalează, practic, cu abandonarea soluției jocului cu extreme clasice sau, mai exact spus, unilaterale.

Ei vor să cunoască rolul care i se va rezerva lui Iordănescu, deoarece, la Paris, înaintașul stelist a jucat fără prea multă limpezime tactică.

Ei vor să știe, în sfîrșit, dacă mitul Dumitrache va continua să alimenteze unele speranțe, deplasîndu-l pe Kun spre extrema stîngă, deși înaintașul arădean manifestă reale calități pentru postul de virf de atac.

Toate aceste întrebări, precum și multe altele, trebuie să capete un răspuns. Bineînțeles că nu este vorba de un răspuns în scris, ci de un răspuns care să transpară din jocul de gazon.

După cît s-a anunțat, echipa națională pentru Sud-America va susține un nou test de omogenizare la începutul săptămîinii viitoare. Acest test va avea loc, după cît se pare, într-un oraș de provincie. Să sperăm că echipa națională va aborda acest joc — indiferent de calitatea partenerului — de pe poziția unui început de stabilitate, care să-i asigure posibilitatea unei reale omogenizări tactice și psihice.

A sosit timpul ca echipa națională să știe, în sfîrșit, pe ce contează, indiferent de sugestiile deseori inevitabile, dar pe care ea însăși le alimentează printr-o inconștientă vizibilă.

Ioan CHIRILA

PROGRAMUL ECHIEI ROMÂNIEI ÎN CAMPIONATUL EUROPEI

● PRIMUL JOC CU DANEMARCA, LA 13 OCTOMBRIE, LA COPENHAGA ●

FRANKFURT PE MAIN, 26 (prin telefon). Marți după-amiază, la hotelul Grabenbach a avut loc stabilirea datelor de desfășurare a partidelor din grupa a IV-a a preliminariilor campionatului european, din care, după cum se știe fac parte reprezentativele României, Scoției, Spaniei și Danemarcei. La consfătuire au participat reprezentanții ai federațiilor de specialitate din țările interesate, după cum urmează: Ion Dumitrescu — vicepreședinte al F.R.F. și Valentin Stănescu — antrenorul echipei naționale a României; W. P. Allan — secretarul general al federației scoțiene; Erik Hildrup — secretarul general al federației daneze; A. P. Pardini — secretarul general al federației spaniole și Ladislav Kubala — antrenorul selecției spaniei.

În urma discuțiilor purtate, de comun acord s-a stabilit următorul program:

În 1974, echipa României va susține un singur meci: cu Danemarca, la 13 octombrie, la Copenhaga. Intrucît ambele reprezentative doreau ca acest prim joc să se desfășoare pe teren propriu, pentru soluționarea litigiului s-a recurs la... tragerea la sorți. Șansele au

fost de partea danezilor, care vor fi gazda acestui prim meci.

În continuare, echipa României va susține în anul 1975 următoarele meciuri (primele echipe sînt gazde):

- 17 aprilie: SPANIA — ROMANIA
- 11 mai: ROMANIA — DANEMARCA
- 1 iunie: ROMANIA — SCOȚIA
- 16 noiembrie: ROMANIA — SPANIA
- 17 decembrie: SCOȚIA — ROMANIA

Celelalte meciuri din grupă se vor desfășura după următorul program: 1974: 25 septembrie, Danemarca — Spania; 20 noiembrie: Scoția — Spania. În 1975: 5 februarie, Spania — Scoția; 3 septembrie, Danemarca — Scoția; 12 octombrie, Spania — Danemarca; 29 octombrie, Scoția — Danemarca. În ce privește campionatul european de tineret, meciurile echipei României au fost programate astfel: la 12 octombrie 1974: România — Danemarca. În 1975: 10 mai, Danemarca — România; 31 mai, România — Scoția; 16 decembrie, Scoția — România.

SUBLINIERI

SPORTIVITATE — ȘI PE TEREN ȘI ÎN TRIBUNE!

Clasamentele, la toate eșaloanele sistemului nostru competițional divizionar, se caracterizează, actualmente, printr-un deosebit echilibru. Echipele — atît cele care luptă pentru locurile fruntașe, cît și cele care n-au alt obiectiv decît evitarea retrogradării — sînt despărțite de diferențe minore de puncte, ceea ce conferă fiecărei etape atributul de a putea produce salturi (sau căderi!) spectaculoase, de a conta — cu mare pondere — în atingerea sau ratarea obiectivelor competiționale ale uneia sau alteia dintre echipele angajate în întrecere.

În mod deosebit, contribuie la încordarea luptei, la tensiunea meciurilor, amănuntul (nu lipsit de importanță și de... consecințe practice) că numărul echipelor ce vor retrograda este, în această primăvară, mai mare decît oricînd: 3 la Divizia A, 4 în fiecare serie a Diviziei B. În această situație, este limpede că (cel puțin pînă la ultimele 2—3 etape, cînd probabil lucrurile se vor mai simplifica, vor interveni clarificări) numărul formațiilor amenin-

țate, al celor prinse în „hora” luptei pentru a supraviețui în eșalonul respectiv, este cel puțin dublul locurilor retrogradante! De exemplu, 6—7 echipe de Divizia A și 8—9 divizionare B din a doua jumătate a clasamentelor respective sînt, fără discuție, angajate în întrecerea pentru evitarea retrogradării, dat fiind faptul cert, aritmetic, că orice eșec — mai ales pe teren propriu — le poate aduce în zona direct periclitată.

În aceste condiții, primele etape ale returului au adus pe prim-planul discuțiilor, din nou, problema sportivității, a corectitudinii desfășurării jocurilor, atît sub aspectul direct, al celor ce se petrec pe teren, cît — mai ales — sub aspectul reacției tribunelor, al contribuției — pozitive sau negative — a spectatorilor la normala disputare a întrecerilor campionatului. Fenomenele negative înregistrate în săptămînile trecute (în special la Divizia B) trebuie să constituie un serios semnal de alarmă, atît pentru F.R.F., cît și pentru cluburile implicate sau pentru altele care, mai devreme sau mai tîrziu, s-ar putea găsi în situații ca cele semnalate și de care presa s-a ocupat (Giurgiu, Pașcani, Tirgoviște, Brăila etc.).

Ne-am ocupat mai des în coloanele revistei noastre de latura educativă a jucătorilor, antrenorilor, conducătorilor de cluburi. Este necesar însă — pornind de la unele incidente recente — să atragem atenția și asupra comportării publicului. Este drept, n-am avut de-a face cu invazii ale terenului, cu maltharene arbitrilor, dar faptul că la unele partide, în tribune, spiritele au fost foarte „încinse”, unii spectatori și-au manifestat în mod cu totul nesportiv nemulțumirea față de faptul că echipa favorită nu și-a realizat aspirațiile de rezultat, trebuie să dea de gîndit și să determine o serie de măsuri preventive. În acest sens, e

bine să reamintim obligația cluburilor organizatoare de a asigura măsuri de totală siguranță a echipelor vizitatoare și arbitrilor, necesitatea muncii de lămurire a spectatorilor în privința regulamentului de joc, îndepărtarea din tribune a spectatorilor turbulenți etc. Este, de asemenea, nevoie ca F.R.F. să facă delegările de arbitri cu maximă atenție (încredinșînd, în această dificilă parte a campionatului, sarcina conducerii jocurilor importante unor cavaleri ai fluerului recunoscuți pentru competență, autoritate și tăria lor de caracter) și să trimită observatori federali energici și prestigioși la cît mai multe din jocurile unei etape.

Desigur, aceste măsuri au rolul lor preventiv însemnat, dar — înainte de orice — este important ca spectatorii înșiși să înțeleagă obligațiile lor de comportare pe un stadion, pe un teren de sport. Susținerea echipei favorite este un lucru, insultarea adversarului, injurierea arbitrilor este cu totul altceva! Iar latura cea mai gravă, crearea de dezordine pe stadioane sau în apropierea acestora, în timpul meciurilor sau după terminarea lor, imbracă — să nu se uite acest lucru! — și alte aspecte decît cel sportiv, intrînd sub incidența legilor care reglementează comportarea în societate.

Elementele care vin la un meci nu pentru a vedea un spectacol sportiv în care cel mai bun învinge, care nu știu să discearnă între incurajarea bunilor și manifestările huliganice trebuie îndepărtate de pe stadioane. Marea masă a iubitorilor fotbalului, corecți și disciplinați, trebuie să contribuie la crearea unei puternice opinii de masă împotriva celor — din fericire, puțini — certăți cu disciplina sportivă și cetățenească, demascîndu-i și dîndu-i pe mina organelor de ordine.

REPORTER

Returul campionatului Diviziei A și-a consumat de acum primele etape. După o iarnă a pregătirilor în care s-au făcut considerabile eforturi materiale și morale, în vederea unor acumulări pe toate planurile, impuse de duritatea întrecerilor pe întreaga sa durată, echipele s-au angajat cu toată convingerea în disputa pentru un loc mai bun sub „soarele clasamentului”. Acest lucru reprezintă, indiscutabil, unul dintre principalele aspecte pozitive pe care le evidențiază debutul actualului sezon oficial. Și este firesc să fie așa o dată vremea cît competiția în sine obligă, poate mai mult decît oricînd acum, pe toată lumea la o mobilizare generală a forțelor, la o reconsiderare a velleităților proprii, indiferent de poziția pe care fiecare formație o ocupă în prezent în ierarhia divizionară.

Dar pretențiile noastre nu se rezumă doar la ceea ce am putea numi realizări de ordin cantitativ, exprimate de regulă în sfera capacității combative a echipelor. Am așteptat — și așteptăm desigur în continuare — de la acest retur ca el să ne ofere imaginea de ansamblu a unor întîlniri de calitate, a unui fotbal bun în adevăratul înțeles al cuvîntului, a unui salt valoric care să ne dea dreptul a spera într-o reală afirmare și pe tărîm internațional. Deocamdată, sincer vorbind, nu avem suficiente motive să ne declarăm prea mulțumiți în această privință. Poate că este și prea devreme, după numai cîteva etape, să asistăm la transformări de conținut spectaculoase pe planul performanței fotbalistice. De aceea nici nu ne grăbim a face acum loc unor

considerații analitice propriu-zise care să ne tenteze o anticipa a unor concluzii.

În schimb, folosindu-ne de unele observații directe și date obținute cu ocazia disputării jocurilor din acest început de sezon, vom încerca a desprinde cîteva aspecte mai semnificative din problematica atît de bogată, pe care ne-o prilejuiește comportarea echipelor și însăși desfășurarea campionatului.

Aceste aspecte se referă, evident, numai la primele trei etape din retur, dar importanța lor de fond le menține și mai departe în actualitate, ceea ce ne îndreptățește să le oferim, spre prezentare, în coloanele acestei pagini. Să începem deci cu...

DIVIZIA NAȚIONALĂ A CONSIDERAȚII TEHNICO-TACTICE DUPĂ PRIMELE 3 ETAPE

...O SINTEZĂ ÎN ZECE PUNCTE

Aceasta este de fapt principala piesă la „dosarul” începutului celei de-a doua jumătăți a campionatului, cuprinzînd înregistrări statistice făcute de observatorii federați, pe marginea partidelor din etapele a XVIII-a, a XIX-a și a XX-a.

Răspunsurile — așa cum rezultă din centralizarea aprecierilor înscrise în rapoartele de observare — la zece întrebări, care înglobează și principalele elemente de conținut ale jocului practicat de cele 18 divizionare A, se prezintă după cum urmează:

1. OMOGENIZAREA ECHIPELOR a obținut, în etapa a XVIII-a, 9 ori calificativul bine, de 3 ori satisfăcător și de 6 ori nesatisfăcător; în etapa a XIX-a: 11 — 6 — 1; iar în etapa a XX-a: 6 — 1 — 5. Pe ansamblul celor 270 de minute de joc ale returului situația omogenității exprimată în mod surprinzător o tendință de scădere, în loc de creștere, cum ar fi fost normal, de la meci la meci:

2. TEMPO-ul DE JOC este apreciat, în etapa a XVIII-a, de 11 ori ca ridicat, de 5 ori mediu și de 2 ori ca necorespunzător; în etapa a XIX-a: 9 — 7 — 2 și în etapa a XX-a: 7 — 8 — 3. Ce desprindem de aici? Și la acest capitol, deosebit de important în desfășurarea întrecerilor care definesc printr-alele fotbalul modern, aceeași remarcă de mai înainte, deloc îmbucurătoare, a unei relative scăderi.

3. PREGĂTIREA FIZICĂ a fost considerată ca bună la 12 echipe, ca satisfăcătoare la o singură formație, în etapele a XVIII-a și a XIX-a, pentru ca în următoarea (a XX-a) situația să se prezinte astfel: de 9 ori bine, de 8 ori satisfăcător și o dată nesatisfăcător. Cu alte cuvinte și în acest caz se manifestă o evoluție generală ușor descendentă, în flagrantă contradicție cu momentul competițional actual care, teoretic cel puțin, presupune un nivel ridicat al capacității de efort la început de sezon, după o pregătire de iarnă apreciată, la timpul său, ca substanțială:

4. VALOAREA APĂRĂRIILOR este cotată în etapa a XVIII-a ca bună de 11 ori, ca satisfăcătoare de 6 ori și slabă o dată; în etapa a XIX-a înregistrăm un oarecare progres: 13 — 4 — 1, care este din nou anulat în următoarea: 11 — 5 — 2;

5. FOLOSIREA MARCAJELUI, element tactic legat de modul de acțiune al echipelor în defensivă, este printre puținele, dacă nu chiar singurul lucru realizat pe o treaptă superioară de la o etapă la cealaltă sau după cum rezultă de altfel și din calificativele acordate de observatorii federați: la 8 echipe bine, la 7 satisfăcător și la 3 nesatisfăcător (în etapa a XVIII-a); 7 — 2 — 4 (în etapa a XIX-a) și 10 — 7 — 1 (în etapa a XX-a);

6. VALOAREA ATACURILOR se prezintă, în schimb, într-un accentuat și îngrijorător regres. Iată și cifrele concretizate o asemenea afirmație: în etapa a XVIII-a echipele au fost notate din punct de vedere al exprimării lor pe plan ofensiv de 4 ori cu bine, de 11 ori cu satisfăcător și de 3 ori cu slab; în etapa a XIX-a situația s-a menținut aproximativ neschimbată (5 — 10 — 3) pentru ca în cea de-a XX-a să se ajungă la o relație de 3 — 5 — 10, în care mai bine de jumătate din numărul divizionarelor A au avut în atae prestații formale, sub baremul minim valoric impus de performanță;

7. PRECIZIA PASELOR, una din condițiile jocului ofensiv de calitate, este și ea în mare suferință. Cum? Urmărind aprecierile făcute de observatorii federați vom vedea că în etapa a XVIII-a un număr de 4 echipe au obținut calificativul „bine”, 9 „satisfăcător” și 5 „nesatisfăcător”. În etapa a XIX-a am remarcat o oarecare îmbunătățire în această privință: 3 — 13 — 2, dezmințită însă ca urmare de constatările prilejuite de meciurile săptămînii următoare: 5 — 4 — 9!

8. EFICACITATEA exprimată cum nu se poate mai bine marile insuficiențe pe planul instruirii, în general și în special pe acela al randamentului în atac... Așa bunăoară, în etapa a XVIII-a s-au înscris 109 șuturi pe poartă rezultînd 21 de goluri, în etapa a XIX-a raportul a fost de 119 — 19, pentru ca în cea de-a XX-a să se ajungă la o cifră record de ineficacitate: 95 de șuturi și numai 10 goluri!

9. STAREA DISCIPLINARĂ ridică, la rîndul său, probleme prin creșterea numărului de cartonașe acordate jucătorilor: 5 în etapa a XVIII-a, 12 în etapa a XIX-a și 14 în etapa a XX-a. Deci, progresiv... în rău!

10. CALITATEA ARBITRAJELOR, bună în ansamblu, cu mici excepții, printre care meciurile de la Petroșani și Iași din etapa a XIX-a.

Și acum o scurtă și necesară concluzie.

Comparativ cu prima etapă a returului — pe care o luăm de bază — cea de-a doua (a XIX-a) a campionatului a marcat ușoare progrese în privința omogenității echipelor, a preciziei paselor și organizării apărărilor. De așteptat era ca următoarea etapă (a XX-a) să ne aducă o notă în plus de calitate. În mod surprinzător însă a această a constituit un moment de regres al competiției, din toate punctele de vedere. Să fie oare aceasta o situație accidentală în comportarea echipelor noastre fruntașe? Ne-ar place să credem că da. Pentru că altfel ar fi de neînțeles tot rostul marilor eforturi depuse în cele opt săptămîni ale perioadei pregătitoare din iarna acestui an.

Oricum însă etapa de azi, a XXI-a, ne poate furniza unele date care să permită, în continuare, a precieri cit mai aproape de realitatea lucrurilor,

de-a XX-a să se ajungă la o cifră record de ineficacitate: 95 de șuturi și numai 10 goluri!

9. STAREA DISCIPLINARĂ ridică, la rîndul său, probleme prin creșterea numărului de cartonașe acordate jucătorilor: 5 în etapa a XVIII-a, 12 în etapa a XIX-a și 14 în etapa a XX-a. Deci, progresiv... în rău!

10. CALITATEA ARBITRAJELOR, bună în ansamblu, cu mici excepții, printre care meciurile de la Petroșani și Iași din etapa a XIX-a.

Și acum o scurtă și necesară concluzie.

Comparativ cu prima etapă a returului — pe care o luăm de bază — cea de-a doua (a XIX-a) a campionatului a marcat ușoare progrese în privința omogenității echipelor, a preciziei paselor și organizării apărărilor. De așteptat era ca următoarea etapă (a XX-a) să ne aducă o notă în plus de calitate. În mod surprinzător însă a această a constituit un moment de regres al competiției, din toate punctele de vedere. Să fie oare aceasta o situație accidentală în comportarea echipelor noastre fruntașe? Ne-ar place să credem că da. Pentru că altfel ar fi de neînțeles tot rostul marilor eforturi depuse în cele opt săptămîni ale perioadei pregătitoare din iarna acestui an.

Oricum însă etapa de azi, a XXI-a, ne poate furniza unele date care să permită, în continuare, a precieri cit mai aproape de realitatea lucrurilor,

RĂTIUNEA SCHIMBĂRIILOR DE JUCĂTORI

Printre datele pe care ni le oferă desfășurarea meciurilor dintr-o etapă divizionară oarecare, acelea privind înlocuirile jucătorilor se bucură, în general, de mai puțină atenție, în cadrul obisnuitelor momente de analiză. Deși, în realitate, operațiunea în sine nu trece deloc neobservată, ba dimpotrivă se petrece în condițiile în care jocul este oprit și schimbul acesta, destinat să aducă în teren forțe noi de pe banca rezervelor, se face respectîndu-se un anumit ceremonial pe care nu o dată îl însoțesc și comentariile zgometoase ale publicului.

De regulă, lucrurile se opresc aici și discuțiile aproape că încetează din clipa în care jocul se reia și privirile sînt din nou ațintite asupra întrecerii de pe gazon. Așa s-a întîmplat în meciurile primei etape a returului de 25 de ori, în următoarea etapă de 22 de ori și în cea de a treia de alte 25 de ori. În total deci 72 de schimbări de jucători în 270 de minute de joc. Sînt cifre care și la prima vedere, pot spune multe lucruri, raportîndu-le la faptul că ne găsim la început de sezon, după o lungă perioadă de pregătire în care toată lumea a lucrat cu multă sîrguință și acumulările de energie n-au avut cînd să se consume chiar alt de repede. De unde și întrebarea: cum pot fi justificate totuși atîtea intervenții în formula de echipă pe durata unei întîlniri, cînd numai în puține situații se pot invoca motive de forță majoră? Să fie cumva vorba de probleme de formație încă nerezolvate în perioada instruirii precompetiționale și transferate de aceea, pentru cîteva etape, pe parcursul campionatului? Tot ce-i posibil. Și am vrea să credem că aceștia adevărul, că pe undeva mai stăruie, firesc, incertitudinile create de restructurările în ideea de joc sau de unele debuturi. Că nu este cazul să apelăm chiar de pe acum la explicații mai de fond, cum ar fi aceea a insuficienței în pregătire, pe care le sugerează într-o oarecare măsură — mai mult decît așa-zisa inadaptabilitate tactică — capacitatea de efort destul de redusă la ora actuală a unor dintre jucători.

De aceea socotim mai util ca, în locul unor concluzii întemeiate deocamdată pe argumente nu suficiente de convingătoare într-o privință sau alta, să încercăm a ne opri puțin asupra unor elemente de detaliu deosebit de importante pentru înțelegerea sensului temei noastre în discuție.

Primul dintre acestea se referă la reapariția cifrelor totale a schimbărilor de jucători pe posturi. Și iată de pildă ce ne oferă datele înlocuirilor din primele trei etape: 5 portari, 5 fundași, 18 mijlocași și 44 de atacanți (28 de extreme și 16 atacanți centrali). Ce rezultă de aici? De bună seamă că cele mai multe căutări și totodată și cele mai frecvente rocade de jucători au loc în compartimentul ofensiv al echipelor, acolo unde fiecare antrenor simte nevoia acută a omului de gol. În această idee, Balan și Ștefănescu iau locul lui Niță și Tarălungă, Istrățescu sau Dinuțu pe cel al lui Cuperman, Buncău pe cel al lui Hojin, Lică schimba cu Oprea, Lucaci cu Leșeanu, Petreanu cu Năsturescu, S. Bretan cu Cojocaru, Caraman cu Negoescu, Gojgaru cu Sălcăanu, Iriniță cu Spîrea, Stoichiță cu G. Stan ș.a.m.d.

Un al doilea aspect, demn de reținut în legătură cu înlocuirile de jucători, este și acela privind perioadele de timp cînd acestea se efectuează în cursul unui meci: 1 între min. 1-15; 1 între min. 16-30; 6 între min. 31-45; 22 între min. 46-60; 32 între min. 61-75 și 11 în ultimul sfert de ora al întîlnirilor. Așadar, în proporție de peste 90 la sută, schimbările se realizează în repriza secundă, iar ponderea în cadrul acesteia o deține — și nu întîmplător — perioada cuprinsă între min. 61 și 75, socotită ca cea mai critică pentru susținerea efortului în condiții competiționale.

Au existat în desfășurarea primelor trei etape ale acestui retur și unele formații care nu s-au folosit de dreptul regulamentar al înlocuirilor de jucători: Steaua și CFR. (În etapa a XVIII-a), Steaua, Steagul roșu U.T.A. și Petrolul (în etapa a XIX-a), Steagul roșu și A.S.A. (în etapa a XX-a). Este lăudabilă o astfel de stabilitate în formula de echipă și ea dovedește nu numai creditul acordat unor jucători pregătiți a face față unui efort susținut timp de 90 de minute, ci și intenția antrenorilor respectivi de a acționa consecvent pe linia unei idei de joc precise. Și aceste exemple, ca și altele precedente asemănătoare, pledază fără îndoială în favoarea unei atitudini potrivite careia schimbarea jucătorilor în timpul meciului trebuie să fie impusă numai de rațiuni obiective și nu de simple artificii tactice sau de insuficiențe în pregătire.

Mihai IONESCU

SE ȘUTEAZĂ PUȚIN ȘI, FIREȘTE, SE MARCHEAZĂ PUȚIN

Săptămîna trecută redacția noastră, prezentați la meciurile etapei a XX-a, v-au prezentat însemnări despre activitatea „VIRFULUI DE ATAC”, a „VIRFULUI DE LANCĂ” capabil să spargă blocurile defensive și să întindă cît mai des spațiul porții. Concluziile s-au impus de la sine, mai ales că în cea de-a doua etapă s-a bătut recordul de ineficacitate. Sigur că nici nu este absurd să considerăm că dacă se marchează multe goluri, în acest fel, fotbalul românesc s-ar situa la înălțimea cerințelor și baremurilor internaționale. Nu! Pentru că se știe, constatările ne-au pus de nenumărate ori această alternativă, că publicul și specialiștii pot pleca satisfăcuți de la stadion chiar dacă uneori nu... plouă cu goluri, calitatea spectacolului fiind la înălțime, portarii și compartimentele defensive destrăvind cu iscusință manevrele de marcare a golului de o parte și de cealaltă. Deci, din capul locului, în general, nu putem pune niciodată semn de egalitate între numărul de goluri marcate și calitatea propriu-zisă a întîlnirilor respective.

Dar, din păcate, jucătorii de Divizia A dau dovadă de o anumită reputație condamnată în materie de eficacitate. Avem în față o serie de date comparative, din interpretarea lor, putîndu-se desprinde nenumărate concluzii de ordin, în primul rînd practic, atît pentru „actorii” în cauză cit și pentru tehnicienii care-l pregătesc. Iată cîteva din ele. După primele trei etape ale returului, adică în 27 de meciuri, s-au înscris doar 50 de goluri față de 68 înscrise în primele trei etape ale turului (nota bene!), ceea ce reprezintă, pentru acest început de sezon o medie alarmantă. Și ca să ajungem la ceea ce ne doare — DE CE SE MARCHEAZĂ PUȚIN? — e firesc să punem în balanța activității echipelor divizionare A numărul de șuturi pe spațiul porții expediate de jucători, singurul indicator care este, într-un fel, o rezultanță a numărului de goluri înscrise de o echipă într-o etapă sau alta.

Dacă am întocmi un clasament al echipelor cu cele mai multe șuturi pe spațiul porții, ei bine, actualul lider Universitatea Craiova conduce cu cele 27 de șuturi expediate de atacanții săi, demonstrînd că poziția sa fruntașă nu este întîmplată (21 acasă în două partide și 6 afară).

Recordul negativ în materie îl bate, însă, de

departe echipa bucuresteană Rapid: opt, cîștigă bine, doar opt șuturi pe spațiul porții în trei etape (șase în jocurile disputate acasă, cîte trei de meci, și două în deplasare), cifră care explică foarte bine de ce formația „alb-vișniilor” se află pe o poziție extrem de precară în această ediție a campionatului! Și asta în timp ce ea are la dispoziție același lot de jucători talentați — unii dintre ei internaționali! Mai sînt și alte echipe cu firmă și cu velleități aflate în aceeași suferință: Dinamo — 14 șuturi (11 acasă, într-un singur joc și trei în deplasare în două jocuri); Steaua — 19 șuturi (11 acasă, într-un singur joc, și opt în deplasare în două jocuri); Și restul formațiilor se învîrtesc în jurul acelorași baremuri cu mici diferențe în plus și minus. Mergînd cu calculele mai departe, spectatorii au trebuit să aștepte, în cazul Rapidului, cîte 30 de minute pentru a vedea un șut pe spațiul porții; în cazul Stelei cîte 15 minute; cîte aproximativ 18—22 minute la Dinamo, A.S.A., Politehnica Iași, „U” Cluj, S.C. Bacău, Petrolul, Steagul roșu etc. ca să nu le mai înșirăm pe toate. Avîzăm pe cititorii că număratoarea noastră are o anumită

doză de indulgență, neaducînd, în discuție, gradul de periculozitate al șuturilor expediate pe spațiul porții, de atacanții echipelor respective. Iar să plasăm spațiul porții pentru a-i pune cu adevărat în dificultate pe portari, pe care, fie vorba între noi, de multe ori atacanții îi fac mari — firește, în unele cazuri!

Iată așadar una din marile explicații ale incapacității ofensive a echipelor noastre din prima divizie a țării și nu numai a lor. Concluzia vine de la sine: dacă nu tragi suficient de mult pe spațiul porții nici nu poți marca goluri multe și nici nivelul spectacular al partidelor nu poate întruni calificativ bun. Că vorba aia, omul dă un ban să savureze din plin duelul atacanți-portari; dar dacă se trage puțin, se merge la „ciupeală”, de unde goluri, de unde spectacol?

Analizînd mai departe „cauza-cauzelor” o să mai ajungem la concluzia că foarte mulți jucători din linia întîi au o tehnică rudimentară în a șuta — de aici gradul scăzut de periculozitate al șuturilor lor — că se muncesc puțin la antrenamentele din cursul săptămînii. Ne amintim că la unele constatări cu antrenorii sau analize de campionat or-

gonizate de Federație s-au invocat mereu lipsurile în materie de eficacitate a atacanților noștri, sau că îndrumări în folosirea unor materiale adecvate exercițiilor trasului la poartă, dar — dacă nu greșim — niciieri nu le vom găsi. Or, se știe că a ajunge aproape de perfecțiune, indiferent în ce compartiment activ, este absolut obligatoriu de a repeta în permanență diverse exerciții de șut, singurul mijloc în măsură să-ți dea siguranța și precizia lovirilor la poartă. Din păcate, jucătorii noștri muncesc prea puțin în direcția aceasta, unii dintre ei, cu galoane de internaționali, făcînd, în ultima vreme, chiar foarte mulți pași înapoi în materie de eficacitate. Este firesc ca o atare situație negativă să se reflecte și la nivelul întîlnirilor internaționale — intercluburi și reprezentative.

Remediul nu-l pot da decât tehnicienii echipelor, jucătorii însăși, ambele părți avînd obligația de a munci cu responsabilitate la fiecare oră de antrenament, pentru a îndrepta această situație precară a fotbalului nostru care se numește INEFICACITATE.

Stelian TRANDAFIRESCU

DOUĂ ETAPE ÎN CINCI ZILE!

Pentru „tricolori”, pentru fotbalul nostru, „etapa Paris” s-a încheiat, lăsând acum loc comentariilor și concluziilor ce se impun, care se vor fi urmate, fără îndoială, și de măsuri menite să refacă terenul pierdut. Selecționabilii s-au întors, de duminică seara, la cluburile lor și (împreună cu colegii de echipă) se pregătesc să reia campionatul. Evenimentul se produce foarte repede, chiar azi, 27 martie, când se vor disputa cele 9 partide din cadrul etapei a XXI-a. Vom avea o săptămână plină de fotbal, căci peste patru zile — duminică 31 martie — se vor juca meciurile etapei a XXII-a. Timpul, chiar dacă s-a mai schimbat, este, în general, bun pentru joc și sperăm că la fel vor fi și terenurile. Deci, **condiții pentru un așteptat progres calitativ al fotbalului practic există.** Rămâne doar ca strădanile jucătorilor, dorința lor de depășire a nivelului modest din etapa precedentă, să se prezinte la o cotă superioară, așteptată cu legitimă speranță de către zecile de mii de spectatori.

Etapa de astăzi programă jocuri interesante (de fapt, toate au miza lor, datorită situației din clasament, sau a unor tradiții sportive).

Dinamo — U.T.A. e un meci de tradiție și plin de promisiuni, acum când arădenii urcă tot mai mult în clasament. „Poli” Iași

— Universitatea Craiova este un... dialog C. Cernăianu — I. Oană, foști petroliști, un examen dificil pentru lider, ca și pentru gazde; Steaua — A. S. Armata, un joc în care gazdele vor avea în față un „11” aflat în plin reviriment; F. C. Argeș — Steagul roșu, de la Pitești, aduce în fața localnicilor echipa care n-a mai pierdut aici de mulți ani, nici când formația locală îmbrăca tricourile de campioană. „Poli” Timișoara, după punctul de la Craiova, se gîndește la o ispravă asemănătoare pe litoral. La Bacău (Sport club — Sportul studentesc) și Petroșani (Jiul — Petrolul) vor fi două meciuri ce privesc direct sub-solul clasamentului, după cum C.F.R. Cluj și Rapid, la Reșița și Cluj, vor încerca o remiză.

Apoi, cum spuneam, peste patru zile, o nouă „rundă”. Duminică se dispută jocurile din etapa nr. 22, cu primul cuplaj inter-bucureștean al sezonului: Rapid — Steaua, Sportul studentesc — Dinamo, cu două jocuri inter-studentești („Poli” Timișoara — „Poli” Iași și Universitatea Craiova — „U” Cluj. Interesant că dintre cele 18 echipe, doar U.T.A. va face a doua deplasare consecutivă, în atît de puține zile, pentru un examen greu în fața Jiului, singura echipă care beneficiază de al doilea meci consecutiv acasă. (E-

vident, excludem echipele bucureștene, care se întîlnesc între ele).

Ar fi multe de spus despre aceste 18 partide care se vor desfășura săptămîna aceasta. Învîgători și învinși dinainte nu există. Ne-a confirmat-o etapa precedentă, cu cele 6 rezultate de egalitate. Un lucru e sigur: **clasamentul va suferi modificări serioase.** Rămîne de văzut dacă liderul va rezista asaltului, mai bine zis, dacă va reuși să-și păstreze substanțialul avantaj față de urmăritoare, după cum la periferia clasamentului lucturile se pot clarifica sau incurca mai mult. Dar pentru o apreciere de ansamblu, e nevoie să vedem ce se va întîmpla azi, după aceste jocuri, în vederea cărora toate echipele și-au continuat antrenamentele și au susținut meciuri amicale în perioada de întrecere. Ca să nu mai vorbim că au avut posibilitatea să-și refacă potențialul fizic și psihic. Să le vedem urmările.

Nutrim speranța că după cele trei etape de... rodare, divizionarele A își vor intra în formă și vor presta jocuri de bună calitate. De fapt acesta să fie principalul obiectiv.

E de dorit ca lupta oarbă pentru puncte, generatoare de atîtea cazuri de indisciplină, să nu-și mai facă apariția pe gazon. Să nu uităm că azi Broșovschi, Iordănescu, Ion Ion, Grigoraș și Gojgaru (cam lungă lista!) vor vedea meciurile din tribune, sau vor rămîne acasă, datorită suspendării în urma primirii cartonașelor galbene, ceea ce ar trebui să însemne un avertisment și pentru alții.

Constantin ALEXE

Iată un duel atractiv pe care, probabil, îl vom revedea și duminică pe stadionul „23 August”: Iordănescu, cu balonul la picior, încearcă să treacă de tenacele funduș giuleștean Pop. (Fază din întîlnirea Steaua — Rapid disputată în turul campionatului și încheiată cu scorul de 3-2 în favoarea militarilor).

CLASAMENTUL GENERAL

1. UNIVERSITATEA CRAIOVA	20	12	4	4	39—20	28
2. F. C. CONSTANȚA	20	10	3	7	32—22	23
3. DINAMO București	20	9	5	6	26—21	23
4. U.T. Arad	20	10	3	7	22—20	23
5. F. C. ARGEȘ Pitești	20	10	3	7	31—30	23
6. STEAUA București	20	9	4	7	26—19	22
7. C.S.M. Reșița	20	7	7	6	29—25	21
8. A.S. ARMATA Tg. Mureș	20	9	3	8	26—32	21
9. STEAGUL ROȘU Brașov	20	8	4	8	22—17	20
10. „U” Cluj	20	8	4	8	18—17	20
11. SPORTUL STUDENȚESC Buc.	20	8	3	9	28—25	19
12. JIUL Petroșani	20	8	3	9	26—24	19
13. POLITEHNICA Timișoara	20	6	7	7	19—21	19
14. RAPID București	20	6	5	9	19—26	17
15. PETROLUL Ploiești	20	6	4	10	18—27	16
16. POLITEHNICA Iași	20	7	2	11	19—29	16
17. C.F.R. Cluj	20	6	4	10	21—35	16
18. SPORT CLUB Bacău	20	5	4	11	20—21	14

ETAPA A XXI-A, 27 MARTIE

Reșița: C.S.M. — C.F.R. Cluj (3-3)
Cluj: Universitatea — Rapid (0-0)
Pitești: F.C. Argeș — Steagul roșu (1-1)
București: Dinamo — U.T.A. (2-1)
(stadion Dinamo, ora 16)
Bacău: Sport Club — Sp. studentesc (0-4)
Iași: Politehnica — Univ. Craiova (0-1)
(meciul va fi televizat în întregime)
Constanța: F.C. Constanța — „Poli.” Timișoara (0-1)
Petroșani: Jiul — Petrolul (1-2)
București: Steaua — A.S. Armata Tg. Mureș (1-2) (stadion „23 August”, ora 19)

ETAPA A XXII-A, 31 MARTIE

Tg. Mureș: A.S.A. — F.C. Argeș (2-4)
Timișoara: Politehnica — „Poli.” Iași (0-1)
Craiova: Universitatea — „U” Cluj (1-0)
Ploiești: Petrolul — C.S.M. (1-5)
Brașov: Steagul roșu — F.C. Constanța (0-1)
Petroșani: Jiul — U.T.A. (0-1)
Cluj: C.F.R. — Sport Club Bacău (1-3)
București: Rapid — Steaua (2-3)
București: Sportul studentesc — Dinamo (3-0)
● Cuplajul interbucureștean este programat pe Stadionul „23 August”, cu începere de la ora 16.

CLASAMENTUL INTER-BUCUREȘTEAN

1. STEAUA	3	3	0	0	6—2	6
2. SPORTUL STUDENȚESC	3	2	0	1	4—1	4
3. DINAMO	3	1	0	2	1—5	2
4. RAPID	3	0	0	3	2—5	0

PREGĂTIRILE ECHIEI NAȚIONALE DE JUNIORI PENTRU MECIUL DE LA 3 APRILIE, CU R.F. GERMANIA

TREI „AVANPREMIERE” AVÎND ACELAȘI SCOP...

Între primul meci cu R. F. Germania, din cadrul preliminariilor Turneului U.E.F.A. — 16 martie, la Passau — și returul acestuia (3 aprilie, la Pitești), echipa noastră reprezentativă de juniori a susținut două partide internaționale cu formația Turciei; la 22 și 24 martie; al treilea meci, de aceeași categorie, acela cu Brazilia, este programat astăzi, începînd de la ora 14,30, pe stadionul din Pitești.

Toate aceste confruntări inter-representative, plus alte câteva meciuri cu echipe de juniori sau de tineret, au avut și au (pentru că unele nu s-au jucat încă) ca principal scop **RODAREA — ÎN CONDIȚII CIT MAI APROPIATE DE CELE ALE RETURULUI CU R. F. GERMANIA — A „11”-UI JUNIORILOR „TRICOLORI”.** Aceasta în primul rînd. În același timp, antrenorii Constantin Ardeleanu și Ion Voinescu trebuie să rezolve, cît mai repede cu putință, și o altă problemă, deloc ușoară, ridicată de absența din formația noastră, pentru meciul de la 3 aprilie, a celui mai bun jucător al ei, craioveanul Balaci. Jucînd sîmbătă seara la Paris, în prima reprezentativă a țării, mijlocușul ofensiv, coordonatorul de joc al echipei naționale de juniori nu va mai putea evolua, de acum înainte, în cea mai tînă reprezentativă. Pierdere grea pentru o echipă care și așa nu strălucește prin individualități de marcă, în cadrul căreia Balaci a jucat, la Passau, și rolul unui catalizator de ambiții. Subliniem încă o dată acest fapt, conștinși fiind că Balaci nu era **UNICA SOLUȚIE POSIBILĂ** pentru meciul de pe stadionul „Parc des Princes” din capitala Franței.

Astfel prezentîndu-se lucrurile, în confruntările cu Turcia, pro-

babii că și în cea de azi, cu Brazilia, antrenorii formației de juniori a României și-au îndreptat atenția asupra căutării celei mai adecvate linii de mijlocuși pentru dificilul examen din 3 aprilie. Vineri, în primul meci cu Turcia, rolul lui Balaci a fost preluat de Clement Șurenghin, care la Passau a jucat extremă dreapta retrasă. N-a evoluat rău jucătorul de la Steaua „23 August” ca mijlocuș ofensiv, numai că, pe... locul lui de la Pa-

ssau, Culea n-a convins, Roșu fiind indisponibil. În al doilea meci cu Turcia, în formația noastră s-au produs foarte multe modificări, cauzate de absența lui Moraru și Cotigă — lăsați să joace, duminică, la echipele lor de club. În schimb, a apărut un nume nou, piteșteanul Radu II.

— Pentru meciurile cu Turcia și Brazilia am mai chemat la lot cîțiva jucători pentru a-i încerca — ne spune antrenorul C.

Ardeleanu. Din păcate nici unul n-a convins prin ceva anume. Baza rămîne același „11” de la Passau, pe care ne străduim să-l facem să înțeleagă, înainte de toate, că pentru a se califica trebuie să marcheze! Să știți că nu-i deloc simplu să educi răbdarea lucidă a unor jucători atît de tineri. Cu o mai mare gîndire în teren din partea tuturor jucătorilor, echipa poate etala o evoluție bună, care să-i aducă o frumoasă satisfacție.

O mai mare gîndire în teren — iată ce li s-a cerut, meru, juniorilor noștri și ceea ce, din păcate, nu se observă, mai ales în fazele „fierbinți” din apărare și atac. Defensiva actualiei echipe de juniori (Moraru — Cotigă, Agiu, Popa, Elisei, plus Hurloș mijlocuș de acoperire), cu Agiu „centralul” care atacă decisiv și Popa un fel de libero, deși a evoluat din ce în ce mai bine, continuă să aibă ezitări

care pot costa scump echipa, atîta timp cît rezolvărilor simple li se preferă unele mai complicate și cu atît mai puțin eficiente. **Insistăm asupra acestui compartiment al echipei, pentru că, în meciul retur cu R. F. Germania, apărarea nu are voie să greșească, fiind convîși, în același timp, de faptul că ATACUL, SPRIJINIT EFICIENT DE TRIO-UL MIJLOCUȘILOR POATE străpunge, cel puțin o dată, defensiva prestigiosului adversar de la 3 aprilie.**

Ne bucură cele două victorii realizate împotriva Turciei (prima în urma unei comportări foarte bune, a doua mult mai dificilă) dar efectul lor, ca și cel al rezultatului de azi (indiferent care va fi) cu Brazilia, va fi estompat în întregime de acela de miercuri, 3 aprilie, de pe stadionul „1 Mai” din Pitești...

Laurențiu DUMITRESCU

SLATINA. — Grosu (stînga) — atacant central al formației noastre de juniori — încearcă să pătrundă decisiv spre poarta Turciei. Foto: S. BAKCSY

ROMANIA — TURCIA 2-0 (1-0)

AU MARCAT: Șurenghin (min. 37) și Vrinceanu (min. 57). **STADIONUL** „1 Mai” din Pitești; teren bun; timp înnoriat; spectatori aproximativ 1500.
ROMANIA: Moraru — Cotigă, Agiu, Popa, Elisei — Leac (min. 62; Naghi), Șurenghin (min. 72; Augustin), Hurloș — Culea (min. 41; Florea), Grosu, Vrinceanu.
TURCIA: Mahattin — Șevket, Ali, Ihsan, Nezihi (min. 19; Sabri) — Faruk, Mustafa, K. Nurettin — Hüseyin (min. 59; Turan), Vehbi (min. 79; Sameh), Ceyhan (min. 41; Savaş).
A arbitrat foarte bine Alexandru Pirvu (București).

ROMANIA — TURCIA 1-0 (0-0)

A MARCAT: Elisei (min. 71 din penalty). **STADIONUL** „1 Mai” din Slatina; teren bun; timp însorit, vînt în rafale; spectatori aproximativ 4000.
ROMANIA: Lung — Popa, Agiu, Hurloș, Elisei — Naghi, Augustin (min. 72; Culea), Leac (min. 41; Florea) — Roșu (min. 41; Șurenghin), Grosu, Vrinceanu (min. 62; Radu II).
TURCIA: Erkan — Șevket, Ihsan, Ali, Sameh (eliminat în min. 78 pentru joc dur) — Faruk (min. 69; Vehbi), K. Nurettin — Ceyhan (min. 53; Hüseyin), B. Nurettin, Mustafa, Turan (min. 53; Kemal).
A arbitrat foarte bine Nicolae Cursaru (Ploiești).

EVOLUȚIE NESATISFĂCĂTOARE A ECHIPEI NOASTRE REPREZENTATIVE

• COMENTARII LA PARTIDA FRANȚA — ROMÂNIA

PARIS. — Duel pentru balon între Guillou și Iordănescu. (Fază din meciul Franța — România, 1—0)

• din itinerarul lor lung și complicat pe anul 1974.

Așadar, continuăm?

Continuăm cu Anghelini și cu Cristache, în locul foștilor titulari Sătmăreanu și Deleanu? Continuăm cu Balaci în locul lui Radu Nunweiler? Cu Troi și Kun în locul lui Dembrowschi și Lucescu?

Numele înșirate aici au și această valoare de simbol: ele însemnând, în sinteză, un fel de duel între „astăzi” și „ieri”. Iar cei investiți a răspunde de viitorul „naționalei”, respectiv antrenorii V. Stănescu și R. Cosmoc, au răspuns imediat după meci: „Continuăm!” Și au argumentat că cei mai mulți dintre noii veniți (incluzându-i aici și pe cei cu una-două selecționări la activ) au dat satisfacție și că în condițiile unui lucru intens, sub toate aspectele, la echipele de club și apoi periodic în pregătirea comună la lot, perspectivele lor de progres, la un nivel ridicat, sînt și mai frumoase.

Și, sinceri să fim, o parte dintre tineri s-au descurcat bine pe gazonul din „Parc des Princes”, în condițiile acestei partide disputate în deplasare, în compania unui adversar cel puțin aspru și dornic de un rezultat favorabil după „lecția” Anderlecht (0—2, cu câteva zile înainte, într-un meci de verificare, la Lille).

S-ar putea replica, și pe bună dreptate, că reprezentativa „cocoșului galic” nu posedă la ora actuală o valoare certă pe plan internațional. Argument ca ar deveni defavorabil acestei tinere echipe în formare, dacă nu ne-am aminti că tot aici, în Franța, la Reims, la ultima confruntare România — Franța, fosta noastră echipă a cedat cu 0—2. O echipă pregătită aproape patru ani în șir și calificată în acel moment pentru turneul final mexican.

Dar nu se simte acum nevoia de argumente și... replici. Ci de o regrupare a tuturor forțelor pentru pregătirea în continuare a acestei reprezentative de perspectivă. Se simte nevoia unei stabiliri, în sfîrșit, la o anumită formulă de echipă, care să fie apoi astfel omogenizată încît să devină cu adevărat redutabilă.

Căci pentru această nouă echipă abia de la toamnă se vor număra, cu adevărat, bobocii...

Gheorghe NICOLAESCU

COMPORTAMENT

Un joc de nivel mediu, în această a șasea partidă Franța — România, prestații demne de o întâlnire internațională în prima repriză — cu faze bine lucrate, într-un tempo ridicat după care, o a doua repriză cu perioade mai slabe, de ambele părți. Pe parcursul celor 90 de minute, cei doi portari au trecut descori prin situații dintre cele mai dificile (îndeosebi Răducanu), dar, cu toate acestea, cei 30 000 de spectatori și alte multe milioane de telespectatori francezi și români au văzut un singur gol, cel înscris în min. 59 de Bereta, la o fază fixă.

Cum s-au comportat jucătorii antrenati de Valentin Stănescu și Robert Cosmoc?

RĂDUCANU: a avut intervenții mult aplaudate de public, cum au fost, îndeosebi, acelea din min. 5 (cînd, la „capul” lui H. Revelli a scos de la „păianjen”, în corner) și 67, cînd, la șutul puternic și prin surprindere al lui Bracci, a efectuat un plonjon pe cit de temerar pe altul de spectaculos. Ii reproșăm, intrucît, golul primit (fază la care nu s-a concentrat suficient), precum și unele rămineri pe linia porții la centrările efectuate spre careul mic. Nota 6.

ANGHELINI: a avut o sarcină dificilă în a acoperi o zonă largă în care acționa unul dintre cei mai valoroși jucători al formației gazdă, Bereta, o aripă falsă. Cînd pe această porțiune a terenului a urcat și fundasul Bracci (scăpat de sub urmărirea de Troi), misiunea lui a devenit și mai îngrată. Altfel, cînd a avut de rezolvat dispute „unu la

ANTONESCU

ÎN ALTERNATIVĂ

La ora cînd opar rîndurile de foti, a trecut suficient timp pentru sedimentarea impresiilor, elementele mai puțin semnificative, cele ținînd de detaliu, lăsînd loc celor așa-zise de fond.

Este, așadar, mai puțin important acum, la mai bine de trei zile de la consumarea partidei, ce s-ar fi putut întîmpla — pentru soarta jocului — dacă, de exemplu, atunci, la 0—0, Troi n-ar fi trimis mingea de la 16 m peste poarta părăsită de Bertrand-Demanes sau ce turnură ar fi luat

lucrurile dacă Răducanu, de pildă, nu s-ar fi lăsat literalmente hipnotizat, cum însuși mărturisea, la acea lovitură liberă, executată în min. 59 și care a dus la înscrierea golului. (Doar un „of” să scăpăm, amintindu-ne și de cele două faze fixe de la Leipzig care făcîndu-l mare pe Bransch, ne-au „scutit” în același timp de drumul plăcut spre Weltmeisterschaft).

Importantă rămîne acum, întrebarea ce frîmintă, credem, pe toți cei aflați în conjunctura apropiată a fot-

balului nostru și anume: continuăm sau nu cu actualul lot selecționat de Valentin Stănescu și Robert Cosmoc?

O întrebare firească, intrucît, la Paris ca și recent la Viena, reprezentativa națională n-a obținut un rezultat favorabil care uneori, el singur, dă cale liberă spre viitor unei echipe aflată la început de drum.

O întrebare firească intrucît ceea ce nu a fost cu puțință la Paris și Viena va fi înfinit mai greu, dacă nu chiar imposibil, în viitorul apropiat, în Brazilia și în Argentina, următoarele două „escale” ale tricolorilor noștri

corner, la acțiunea lui Dalger.

La reluare, echipa română pare mai decisă în atac și are o bună ocazie de gol în min. 51: Beldeanu îl lansează în adîncime, pe centru pe Troi dar acesta se grăbește și șutează peste bară. Peste un minut, o acțiune individuală prelungită a lui Bereta eșuează în unghi închis și Răducanu reține fără dificultate șutul. În min. 59, echipa Franței obține o lovitură liberă în afara careului: Vanucci execută lateral la Bereta și acesta rela pe sus, cu boltă, marcînd lângă bară, fără ca Răducanu (surprins) să poată interveni: 1—0. Portarul nostru se reabilitează în min. 67, cînd apără sigur un șut puternic și bine plasat al lui Bracci. În min. 72, o foarte bună ocazie a oaspeților: Dinu îl lansează pe Iordănescu pe centru, dar portarul francez iese în afara careului și respinge, conștientînd însă henț. Lovitura liberă, executată tot de Iordănescu, rămîne fără rezultat. Peste trei minute, M. Sandu — din poziție de extrem stînga — dribleză un adversar, își creează poziție de șut dar, în loc să mai avanseze, se grăbește să tragă, trimițînd peste bară. Același lucru îl face pe Bereta în min. 82.

MOMENTELE MAI IMPORTANTE ALE MECIULUI

FRANȚA — ROMÂNIA 1—0 (0—0)

Paris; 23 martie; ora locală 20.30; stadionul „Parc des Princes”; spectatori circa 30 000; iluminatie foarte bună; timp răcoros; teren moale.

A MARCAT: Bereta (min. 59).

FRANȚA: Bertrand-Demanes — Vanucci, Adams, Trésor, Bracci — Michel, Guillou, Chiesa — Dalger (min. 58: Patrick Revelli), Hervé Revelli (min. 82: Berdoll), Bereta.

ROMÂNIA: Răducanu — Anghelini, Antonescu, Dinu, Cristache — Balaci (min. 75: Hajnal), Beldeanu, Iordănescu — Troi (min. 70: M. Sandu), Dumitrache, Kun.

ARBITRU: John Homewood (Anglia), bun (la linie, compatrioții săi Robinson și Simms).

Jocul începe în nota de dominare a gazdelor. În min. 5, Răducanu intervine cu succes la o lovitură cu capul a lui H. Revelli. Portarul român se remarcă apoi (min. 7 și 13) la acțiunea aceluiași Revelli și a lui Chiesa. Primul atac mai consistent al reprezentativei române este cel din min. 15 cînd, la centrarea lui Kun, Dumitrache nu poate ajunge balonul. După cinci minute, Iordănescu șutează peste bară; dar cea mai mare ocazie a reprizei o au francezii, în min. 22, cînd, din centrarea lui Bereta, Chiesa ridică balonul peste bară, deși avea toată poarta în față, Răducanu găsindu-se în colțul opus!

Aspectul jocului devine mai echilibrat, echipa României atacînd și ea mai mult. În min. 32, Kun (foarte activ în primele 45 de minute) se demarcă pe stînga, centrează, dar Dumitrache ajunge la balon cu o fracțiune de secundă întîrziere și nu poate introduce mingea în plasă. Finalul primei părți aparține tot gazdelor. În min. 38 Bereta șutează puternic de la distanță, dar fără efect. Îl imită (min. 40) Vanucci, dar mingea trece peste transversală. Peste un minut, ratează din nou Chiesa, iar în min. 42 Dinu intervine salvator respingînd mingea în

„TRICOLORILOR” LE-AU AGRESIVITATEA ȘI FINALITATEA

Să urmărim statistica meciului disputat sîmbătă seara pe stadionul „Parc des Princes” și să încercăm a desprinde, pe marginea înregistrărilor făcute, cîteva scurte considerații de ordin tehnic.

Și una dintre acestea ar fi aceea că — așa după cum rezultă din raportul general al acțiunilor de atac organizate de cele două echipe în „ju-

mătatea” adversă — conținutul jocului pe plan cantitativ exprimă dacă nu un echilibru, oricum o diferență nu prea mare între ceea ce am realizat noi (93) și reprezentanții „cocoșului galic” (111). Situație care poate fi apreciată, într-un fel, ca normală dacă ținem seama de avantajul pe care îl oferă terenul propriu.

Cum se prezintă însă cerurile pe plan calitativ în considerare finală a acțiunilor ofensive? Aici diferența dintre noi și francezi este incontestabil netă, în favoarea acestora urmă. Iar în ceea ce privește exclusiv comportarea „tricolorilor” noștri în atac va buie să ne declarăm, nici o rezervă, nemulțumiri

Acțiuni ofensive pe sferturi de oră		15	30	45	Total R I	60	75	90	Total R II	Total meci	
Franța	Nereușite	17	16	19	52	13	13	13	39	91	
	Reușite	cu șut afară	3	1	1	5	—	2	2	4	9
		cu șut pe poartă	2	—	2	4	1	2	3	6	10
		gol	—	—	—	0	1	—	—	1	1
		total	5	1	3	9	2	4	5	11	20
	Total acț. ofensive	22	17	22	61	15	17	18	50	111	
România	Nereușite	14	17	12	43	14	16	11	41	84	
	Reușite	cu șut afară	2	1	1	4	1	2	1	4	8
		cu șut pe poartă	—	—	1	1	—	—	—	0	1
		gol	—	—	—	0	—	—	—	0	0
		total	2	1	2	5	1	2	1	4	9
	Total acț. ofensive	16	18	14	48	15	18	12	45	93	

ÎN PRIMUL SĂU MECI DIN SEZONUL DE PRIMĂVARĂ 1974

ROMÂNIA, 1-0, DE LA PARIS •

JUCĂTORILOR, NOTE

S-a descurcat mulțumitor, fiind oportunitate sau, cînd i-a fost tință, relansînd jocul prin pase chipierii. Nota 6.

IONESCU: în rolul de „liberacoperit” o rază mare în fața lui Răducanu. S-a plasat puțin astfel să dubleze în critice pentru coechipierii. Cu zile în urmă, luni 18 martie, la 29 de ani, destul de „pușor” după vitalitatea interioară. Nota 7.

U: i-a făcut clipe grele lui Ivell, lăsîndu-l arareori să ră-
L-a marcat cu strictețe, iar a fost cazul a ieși lucid la in-
ție, suplinind și unele „plecări”
ul Beldeanu. Găsind concep-
prin folosirea stereotipă a pa-
a, în prima repriză, i se
puncte, în final. Nota 7.

STACHE: util echipei, l-a obli-
St. Covaci să-l cheme pe Dal-
banca rezervelor. A avut însă
ele sincopă de concentrare, a
at lăsîndu-se uneori furat de
Nota 6.

ACI: marcat la început de un
nerent debutului, și-a revenit
repede, fiind de un real folos,
atac, cît și în apărare. A
apoi, în repriza a doua tribu-
jocului „lung” al unora dintre
pieri: obligat aproape continuu
el „du-te-vino”, și-a consumat
mele 45 de minute, toate rezervele.
Nota 7.

DEANU: a acționat cu precă-
în fața „centralilor”, supravie-
l-1 atent, în zonă, pe al doilea
l formației gazdă. A relansat
jocul, în câteva rînduri,
d o dată să surprindă defen-
dă printr-o impetuoasă ac-
frontală, pe cont propriu. A
și el fizic în repriza a doua,
eleași motive. Nota 7.

DĂNESCU: deosebit de proas-
treaga primă repriză; a jucat
ul coordonatorului în treimea
joc, a încercat cel mai des vi-
lui Bertrand-Demanes. Au
și și situații cînd, în locul dri-
lui fără orizont, se impunea o
dar n-a făcut-o. După pauză,
semne de oboseală. Nota 7.

I: plin de bunăvoință, a munit,
dar nu întotdeauna cu fo-
ate și pentru faptul că n-a
acat la întîlnire, pentru a fi
de contactul cu adversarul
și pentru a-și pune în valoare
ile de viteză. La 0-0, la în-
l reprizei secunde, a avut go-
virul bocancului, dar, singur
m, frontal, a sutat peste poarta
Se prîește la centrări și...
le. Nota 5.

ITRACHE: insuficient sprijini-
avut mai mult de luptat cu
și Trésor. Dar cînd a depins

și de el, avînd culoar bun de pătrun-
dere, a greșit la preluare, intrînd cu
mingea în adversar. Poate pentru că
nu are încă resursele fizice necesare
pentru a sprinta cînd e angajat cu
mingi lungi. Nota 5.

KUN: ca aripă falsă a avut de a-
coperit o zonă mare. Extrem de util
prin replici bine gîndite. A avut re-
surse și pentru acțiunile ofensive,
semănînd aproape de fiecare dată
panică în careul advers. Nota 8.

KUN

Introduși după 0-1, într-o perioa-
dă cînd echipa era descumpănită
moral, M. Sandu și Hajnal n-au av-
ut nici timpul și nici sprijinul in-
tegral al coechipierilor pentru evo-
luții semnificative (G. N.).

Partida Franța — România, disputată sim-
bătă seara la Paris, a suscitat, așa cum era,
de altfel, normal, nenumărate comentarii. Nu
numai rezultatul, dar și jocul în sine — nu nu-
mai al românilor, ci și al francezilor — au
contribuit din plin la această diversitate de
păreri.

În rîndurile ce urmează opiniile a trei
tehnicieni și a unui conducător de club, și
el fost internațional, binecunoscut iubitorilor
fotbolului, asupra meciului de pe stadionul
„Parc des Princes”.

CONSTANTIN CERNAIANU (antrenorul echi-
pei Universitatea Craiova):

„Amicalul de sîmbătă seara, de la Paris, cu
echipa Franței urmărit prin intermediul te-
leviziunii, mi-a oferit posibilitatea să văd la
lucru echipa noastră reprezentativă, într-o
inedită alcătuire. După opinia mea, ideea de
joc a fost bine aleasă, însă nu toți jucătorii
au avut capacitatea să o realizeze. Vechea
lacună, problema incisivității și a finalizării
rămîne carența principala la care va trebui
să se lucreze pe viitor foarte mult. Ne lip-
sește în atac jucători capabili să poată in-
toarce singuri un rezultat. Deși au fost cîteva
ocazii de gol, atât Iordănescu cît și M. Sandu
nu au fost în stare să fructifice. Este o preo-
cupare redusă din partea înaintașilor să su-
teze din diverse poziții la poartă, există o
inexplicabilă rețineră în joc. Poate că n-ar fi
fost rău — mai ales că Dumitrache n-a prea
corespuns — ca după pauză să fi fost încercat
și soluția cu Marcu extrem stînga și
Kun virî central. Avînd în vedere faptul că
a înfrînt un adversar de aceeași valoare,
din punct de vedere fizic echipa noastră s-a
prezentat mulțumitor. Sînt convins că înfrîn-
rea s-ar fi încheiat cu un rezultat de egalitate
dacă nu se primea acel gol dintr-o gre-
șeală obsedantă, din nou în urma unei faze
fixe. După gol a existat, firește, o cădere
psihică și rezultatul nu a mai putut fi mo-
dificat. Dar ce a fost a fost! Mai important
este ce vom face în viitor. În primul rînd
trebuie să avem multă foarte multă răbdare.
Trebuie menținut același lot de jucători, cu
mențiunea că pe fiecare post să existe o du-
blură de valoare apropiată titularului. În așa
fel încît să nu se mai recurgă la improvizații
de ultimă oră cu jucători chemați la lot peste
noapte, fără să dovedească într-o suită de
meciuri că merită să facă parte din rîndul
celor mai buni fotbaliști ai țării”.

EMANOIL HAȘOTI (antrenorul echipei F.C.
Constanța):

„Înclin să cred că meciul Franța — Româ-
nia, vizionat sîmbătă seara pe micul ecran,
nu a atins, un nivel tehnic și spectacular ri-
dicat; dimpotrivă, aș îndrăzni să afirm că,
luat în ansamblu, el s-a situat la o cotă sla-
bă. Oricum victoria gazdelor a fost meritată

ÎN AMÎNDOUĂ TABERELE INSPIRAȚIA LUI 1-4-3-3

În jocul de sîmbătă, nici Valen-
tin Stănescu și nici Ștefan Covaci
nu au venit cu măsuri tactice
deosebite. De altfel, în actuala et-
apă de evoluție, la acest capitol,
fotbalul parcurge o etapă destul
de monotună, tehnicienii marilor
echipe de club sau reprezentative
încercînd rezolvarea rivalității cu
formația din fața mai mult prin
„soluții locale”, reprezentate de
marcarea strictă, pe tot terenul, a
unuia dintre cei mai periculoși
oameni ai unsprezeceleui advers,
de înversarea fundașilor laterali,
etc.

Echipele Franței și României au
rămăș fidele, în partida lor, unei
așezări 1-4-3-3. Sigur că, fie-
care, a arătat unele particularități
determinate de punctele forte sau
de slăbiciunile proprii și ale ad-
versarului.

Cîteva cuvinte despre unspreze-
cele francez. Apărarea, care por-
nește de la forța frontului său
central, unde Trésor și Adams sînt
greu de trecut, a solicitat mai vizi-
bil lui Vanucci, fundașul stînga,
încursiuni în ofensivă. Eliberată
oarecum de misiunea de a ajuta,

direct, la marcarea unuia dintre oa-
menii avansați ai echipei noastre,
linia de mijloc a gazdelor a acțio-
nat pe poziții mai avansate. Modul
cum Chiesa (de altfel sever mar-
cat de Beldeanu), considerat diri-
jorul în teren, a îndeplinit această
misiune de bază a mecanismului
formației, n-a impresionat. Guillou,
una dintre cele mai proaspete titu-
larizări, era anunțat și el ca pose-
sor al calităților de dispecer, dar
nici aici nu s-au observat lucruri
deosebite. Pentru linia de atac, su-
bliniem activitatea neobosită a lui
Bereta, foarte adesea văzut și pe
aripa dreaptă și în centru, deplasări
folositoare compartimentului ofen-
siv. E singurul element demn de
notat pentru această linie.

Formația noastră a încercîntat lui
Beldeanu misiunea urmăririi per-
manente a lui Chiesa. Cum spu-
neam, s-a reușit în bună măsură
asfixierea lui. Fundașii noștri, preo-
cupați mult de adversarii direcți,
au avut o contribuție mult mai re-
dusă pentru ofensivă; mai cu sea-
mă Anghelini, rareori semnalat pe
poziții mai avansate. Dintre mijlo-
cași ca influență directă a sarcini-

lor, Balaci și, mai ales, Iordănescu
s-au deplasat mult. Și, cu toate că
tînărul craiovean a avut o apariție
promițătoare, misiunea de „filtru”
a compartimentului n-a fost vizibi-
lă. Asta și pentru că multe baioane
au traversat aerian spațiul său, prin
deschiderile lungi, trimise mai cu
seamă de Dinu. Cei trei din față
au acționat după o dinamică sim-
plă și stereotipă, în cazul lui Troi
și Dumitrache, dar mult mai va-
riată, mai largă, mai inspirată în
ceea ce îl privește pe Kun; aru-
deanul a arătat ca un fel de Be-
reta al echipei noastre, în plus cu
execuții tehnice remarcabile, mult
apreciate de spectatorii parizieni.

Fiecare dintre remarcile noastre
vorbește despre localizarea ideii
1-4-3-3 în cele două formații.
Nu ne-am referit decît la intenții,
la desfășurarea mișcării fără ba-
lon a echipelor, ceea ce nu ne poa-
te opri să reamintim și noi că, în-
diferent de această dinamică —
mai mult sau mai puțin corectă, mai
mult sau mai puțin eficientă — ni-
velul, pe planul calitativ, s-a plasat
destul de jos, pe ansamblul partidei.

Etimie IONESCU

— chiar și cu acel gol la care, în primul
rînd, Răducanu a fost destul de... neatenț!
Francezii au avut mai mult timp inițiativa,
au fost de mai multe ori pe punctul de a
marca. În prima repriză, în anumite perioa-
de, echipa noastră s-a descurcat mulțumitor;
s-a muncit, atît în compartimentul defensiv,
la mijlocul terenului cît și în atac. Kun și
Iordănescu au avut după părerea mea, cele
mai bune prestații; ultimului însă, în re-
priza a doua, parcă i-au scăzut verva și pre-
cizia de coordonator. Fără îndoială însă că,
într-o partidă internațională, fie ea chiar a-
micală, tensiunea jocului izvorit din ace-
l factor numit „stare emoțională” și-a pus am-
prenta pe evoluția echipei, mai ales dacă
avem în vedere că au fost și cîteva debu-
tanți. Aceasta este inerent oricărei partide.
Dar, una din probleme care rămîne în con-
tinuare acută pentru echipa noastră națională
este aceea privind jocul ei ofensiv. Sîmbătă,
„tricolorii” n-au avut suficientă forță în linia
întîia; echipa a ieșit timid la joc și nu cu
mulți jucători de sprijin pentru a crea acea
superioritate numerică în atac. Nici mijlocașii

PARTIDA VĂZUTĂ PE MICUL ECRAN DE 4 TEHNICIENI

— mai puțin Balaci — și aici fundașii de
margine n-au sprijinit acțiunile noastre ofen-
sive. Cred, așa s-a văzut pe micul ecran —
că distanțele dintre jucători au fost prea
mari. De aici și izolarea lui Dumitrache și a
celorlalți care se așteptau în atac. Și dacă mai
punem la socoteală și slaba evoluție a lui
Troii — am avut impresia că nici n-a exis-
tat în teren — lipsa lui de curaj în a lua pe
cont propriu unele acțiuni, în ciuda realelor
sale calități, atunci trebuie să răvînim la
concluzia că cei doi antrenori care răspund
de preparativele echipei naționale, în pre-
jma grelelor meciuri cu Brazilia, Argentina și
Olanda, au încă mult de lucru la capitolul
„organizarea jocului ofensiv”. Și cînd afirm
acest lucru mă gîndesc, mai întîi, la forma
și spiritul de răspundere al celor care sînt
chemați la lot”.

NICOLAE PROCA (antrenorul echipei Stea-
gul roșu):

„Mie unul, drept să spun, mi-a plăcut cum
s-a mișcat echipa, mai ales în prima repriză,
cînd a acționat destul de gîndit, jucătorii
făcînd risipă de energie și dovedind o mare
ambție. Cred că pînă la urmă rezultatul
ar fi putut să fie altul dacă — pe parcursul
reprizei a doua, îndeosebi — echipa ar fi in-
sistat mai mult în atac, dacă în ofensivă ar

fi, participat mai mulți jucători. Pentru că,
trebuie recunoscut faptul, atît Dumitrache,
cît și Troii au rămas foarte mult timp izo-
lați, acolo, în avanposturile lor. Acest lucru
s-a întîmplat deoarece mijlocașii au evoluat
mai bine în faza de apărare a jocului și
mult sub posibilitățile lor în celălalt moment
fundamental — atacul.

În altă ordine de idei, remarc, din jocul de
sîmbătă, și puterea de luptă a tuturor jucăto-
rilor noștri, dorința lor fermă de a nu pără-
si terenul învingî. Răducanu a apărut bine.
Nu știu în ce măsură poate fi vinovat la go-
lul primit, după transmiterea jocului pe micul
ecran fiind foarte greu să-ți dai seama de
acest lucru. Iordănescu, Dinu și Cristache au
jucat, de asemenea, bine. Anghelini a reușit
să se descurce mulțumitor. Este capabil de
mai mult, dar să nu se uite că el a avut cel
mai greu adversar (Bereta) din echipa Fran-
ței: echipă care, în ansamblu, nu m-a impresi-
onat în mod deosebit.

Repet: cu mai multă îndrăzneală în atac
și un plus de atenție la acea fază fixă, în
care s-a văzut clar că cei din „zid” și-au
„frit capetele din calea mingii, echipa Ro-
mâniei ar fi putut realiza un rezultat bun
sîmbătă trecută, la Paris”.

MIHAI IONESCU (vicepreședinte al clubului
Petrolul Ploiești):

„Jocul n-a fost rău, după părerea mea. În
special în primele 45 de minute. Trebuia să
folosim însă un tempo mult mai rapid. Din
acest punct de vedere, ar trebui să luăm
exemplul francezilor, care atunci cînd plecau
la atac imprimau jocului o alură mai energică,
mai în viteză. În schimb, nu înțeleg de ce
mai întotdeauna în partidele internaționale
din deplasare, sîntem foarte puțin ofensivi.
Este oare o carență a atacanților noștri sau
una a tacticilor de joc? Li se cere oare jucăto-
rilor din linia ofensivă să vină înapoi. În
sprijinul apărării? Dacă am fi fost mai in-
sistenți în atac poate că și rezultatul era al-
tut. Și atunci cînd fac această afirmație mă
bazez în special pe faptul că chiar și în
sporadicele noastre atacuri am avut unele o-
cazii de gol, ratate — culmea! — din cauza
pripelii. Ca atunci cînd a scăpat Troi, de ex-
emplu...”

Golul, a fost parabil! O spun asta că a fost
portar. La faza încriminată s-au făcut cel
puțin două greșeli. Și n-ar fi nimic dacă ar
fi pentru prima dată, dar echipa noastră
devine... cunoscută pentru golurile primite
din faze fixe! Dar să revin la minutul 59 de
pe stadionul parizian. Prima greșeală a fost
aceea că zidul a fost alcătuit din numai trei
jucători. Celălalt, stăteau și se uitau, nici mă-
car nu-și marceau adversarii. A doua, n-am
înțeles de ce Răducanu s-a plasat atît de
greșit, adică tot în colțul scurt, colțul care
de fapt era cît de cît apărat de acel minizid.
În fapt, locul lui Răducanu nu era decît în
așa-numitul colț lung.

Dintre jucători mi-au plăcut Kun, Cristache
(în ciuda începutului său slab). Iordănescu
(în prima repriză) și Dinu. S-a resimțit lipsa
lui Dumitrache. Cît despre Dumitrache... Nici
Troii n-a reușit mare lucru; se impunea pre-
zența lui Dobrin lîngă el, intrucît numai acesta
știe să-l joace! De la francezi, cuplul Adams
— Trésor și-a dovedit încă o dată valoarea,
ca și micuțul Bereta, autorul golului”.

JUNIORII POT FI PIONI DE BAZĂ AI DIVIZIONARELOR B

Etapa a XX-a a fost, în general, calmă. Totuși, merită a fi relevate câteva fapte: la Buzău — Gloria a surclasat pe Petrolul Moinești la un scor de... handbal; Progresul București, după un start frumos în retur, a clacat pe propriul teren; Olimpia Satu Mare a luat un avans de patru puncte față de principala sa adversară, F. C. Bihor, ceea ce poate diminua din interesul manifestat față de întâlnirea dintre aceste formații, care va avea loc, duminică, la Oradea.

În seriile I și a II-a, plutoanele fruntașe și-au păstrat avantajul. O noutate în seria a II-a: pe poziția a patra a trecut Metalul București, care mai are de recuperat doar trei puncte!

Astăzi, în locul cronicilor de la meciurile-cheie, trimișii noștri vor dezbat o problemă importantă a formațiilor divizionare B: aceea a promovării și a randamentului juniorului folosit în timpul partidei.

PĂRERI DIFERITE

Hotărârea federației cu privire la folosirea obligatorie a unui junior, în jocurile de campionat ale echipelor de Divizia B, a stîrnit vii discuții. Nu toți antrenorii privesc cu ochi buni această măsură, cu toate că scopul ei este rodarea, ridicarea valorică, pregătirea prin joc a unor elemente tinere de perspectivă. Martori ai meciului Constructorul Galați — Vîltorul Vaslui, din etapa a XX-a, am avut ocazia să urmărim pe juniorii folosiți în cadrul respectivelor formații: mijlocasul Tudorașcu (Constructorul) și atacantul Ivancu (Vîltorul), ambii foarte utili, aducînd un aport substanțial în joc, servind interesele formațiilor cărora aparțin.

Cu toate acestea, unii antrenori au o anumită rețineră în legătură cu utilizarea speranțelor și, ca dovadă, iată care este opinia lui VASILE LUBAN, antrenorul Constructorului:

„Măsură nu este binevenită. Ca și noi, majoritatea echipelor joacă în 10 oameni! Este evidentă forțarea prematură a unor elemente care nu sunt pregătite valoric pentru „fo-cul” Diviziei B. Introducerea în formație a juniorului dă peste cap ideea de joc precon-zată, antrenorii fiind nevoiți să facă din mers unele rețușuri de ordin tactic în funcție de postul pe care îl ocupă tînărul fotbalist. Opleșea ca juniorul să fie folosit numai o repriză”.

Păreră sa este contrazisă de ION ȘTEFĂNESCU, de la Vîltorul: „Chiar și înainte de hotărîrea federației, noi ne-am preocupat de folosirea unui junior. De exemplu, în campionatul trecut, Petrică Popa a fost utilizat meci de meci. Acum avem în lot patru juniori, Ivancu, Cămență, Popa și Pleșu, pe care îi folosim prin rotație. Sînt mulțumit de randamentul lor și sper că în campionatul viitor să titularizez cel puțin doi dintre ei. De aceea consider binevenită hotărîrea federației”.

Gheorghe NERTEA

CEL MAI BUN DE PE TEREN!

Miza jocului de la Bacău, unde s-au înfruntat Știința și C.S.M. Suceava, două din principalele pretendenți la scia seriei I, i-a marcat vizibil pe componenții ambelor formații. În special, în prima treime a reprizei I, jucătorii au părut împovărați de importanța întâlnirii, evoluînd crispat, nervos. Printre puținii fotbalisti care nu s-au lăsat copleșiți de miza partidei s-a numărat, în mod surprinzător — fundasul dreapta al oaspeților, juniorul Nicola. Purtătorul tricoului cu numărul 2 în echipa suceveană a făcut la Bacău dovada unor calități deosebite și credem că nu ne grăbim dacă îl recomandăm, cu încredere, antrenorului reprezentativei naționale de juniori. La terminarea meciului, cei trei arbitri și observatorul federal au fost unanimi în a aprecia că cel mai bun jucător de pe teren a fost Nicola. Fundasul sucevean a anihilat, prin deposedări sau interceptii foarte precise și eficiente, încercările adversarului său direct, Jolescu, de a se infiltra spre poarta lui Chirilăze, cînd

necesitățile și cursul jocului i-au permis, Nicola nu s-a silit să se intercalaze, cu inspirație și convingere, în linia întâi. El a purtat, de altfel, singura incursiune ane-nințătoare a reprizei secunde în terenul advers, dar, intrat în careul băcăuan, după ce depășise în viteză și dribling trei adversari, nu a mai avut resursele necesare finalizării. Instruirea și evoluțiile viitoare ale acestui foarte înzestrat fundas se impun a fi urmărite cu toată atenția și preocuparea.

Juniorul Științei, Panait, a jucat — probabil din teama de a nu greși, fapt care i-ar fi atras, bănuim, reproșurile coechipierilor — simplist, fără a-și asuma responsabilitatea unor acțiuni individuale. Atunci cînd a „îndrăznit” și a luat acțiuni pe cont propriu, a creat faze periculoase pentru defensivă suceveană. A muncit mult dăruindu-se, cu toate posibilitățile lui, echipei, jocului.

Dumitru VIȘAN

BUCUREȘTI. — Decu inițiază unul din nume-oasele atacuri ale bucureștenilor la poarta oaspeților. (Fază din meciul Metalul București — Minerul Motru, 2—0)

Foto: V. ONESA

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA I

Ceahlăul P. Neamț — Caraimanul Bușteni 4—0 (1—0); C.S.U. Galați — Celuloza Călărași 3—2 (1—1); Progresul Brăila — F. C. Galați 0—0; Metalul Plopieni — Victoria Roman 3—0 (1—0); Constructorul Galați — Vîltorul Vaslui 1—0 (0—0); S. C. Tulcea — Oțetul Galați 1—0 (0—0); C.F.R. Pașcani — Metalul Mija 2—1 (1—1); Știința Bacău — C.S.M. Suceava 1—0 (0—0); Gloria Buzău — Petrolul Moinești 9—2 (4—0).

1. Gloria Buzău	20	13	3	4	45—14	28
2. Știința Bacău	20	13	4	3	41—21	28
3. Metalul Plopieni	20	12	3	5	34—15	27
4. C.S.M. Suceava	20	12	2	6	35—17	26
5. F.C. Galați	20	9	5	6	19—14	23
6. S.C. Tulcea	20	9	4	7	25—16	22
7. C.S.U. Galați	20	10	2	8	33—28	22
8. Ceahlăul P. Neamț	20	9	3	8	26—17	21
9. Constructor. Galați	20	6	4	8	23—22	20
10. Metalul Mija	20	6	3	9	30—33	19
11. C.F.R. Pașcani	20	5	8	7	19—23	18
12. Celuloza Călărași	20	7	3	10	22—30	17
13. Vîltorul Vaslui	20	5	7	8	14—30	17
14. Progresul Brăila	20	6	1	10	19—30	16
15. Caraimanul Bușteni	20	7	2	11	22—26	16
16. Oțetul Galați	20	6	2	12	19—33	14
17. Petrolul Moinești	20	4	6	10	19—35	14
18. Victoria Roman	20	4	3	13	11—33	11

Metalul Mija — Gloria Buzău (1—2), Petrolul Moinești — Ceahlăul P. Neamț (1—2), C.S.M. Suceava — S.C. Tulcea (0—0), F.C. Galați — Știința Bacău (0—2), Victoria Roman — C.S.U. Galați (0—3), Oțetul Galați — Progresul Brăila (0—5), Vîltorul Vaslui — C.F.R. Pașcani (0—0), Caraimanul Bușteni — Constructorul Galați (0—0), Celuloza Călărași — Metalul Plopieni (0—3).

SERIA A II-a

Metalul București — Minerul Motru 2—0 (2—0); Nitrămonia Făgăraș — Carpați Brașov 3—0 (1—0); Dunărea Giurgiu — Autobuzul București 0—3 (0—0); Progresul București — Tractorul Brașov 0—1 (0—1); Electroputere Craiova — Flacăra Moreni 1—0 (0—0); Metalul Drobeta Tr. Severin — Șoimii Sibiu 1—1 (0—0); C.S. Tirgoviște — C.S. Rm. Vilcea 2—2 (2—1); Dinamo Slatina — Ș. N. Oltenița 2—0 (0—0); Metrom Brașov — Gaz metan Mediaș 1—1 (1—0).

1. C.S. Rm. Vilcea	20	12	3	5	30—18	27
2. Șoimii Sibiu	20	10	6	4	25—15	26
3. Tractorul Brașov	20	10	5	5	24—15	25
4. Metalul București	20	10	4	6	24—16	24
5. Metalul Drobeta	20	11	2	7	18—21	24
6. Flacăra Moreni	20	10	3	7	34—23	23
7. Dinamo Slatina	20	9	6	6	23—25	22
8. Electroputere Cv.	20	9	5	8	31—22	21
9. C.S. Tirgoviște	20	8	4	8	26—20	20
10. Gaz metan Mediaș	20	8	7	5	16—18	18
11. Metrom Brașov	20	7	4	9	25—23	18
12. Nitrămonia Făgăraș	20	8	6	8	23—28	18
13. Autobuzul București	20	7	4	9	20—26	18
14. Ș. N. Oltenița	20	6	7	8	22—35	17
15. Progresul Buc.	20	6	6	9	14—21	17
16. Dunărea Giurgiu	20	6	6	9	13—29	16
17. Carpați Brașov	20	6	3	12	16—30	14
18. Minerul Motru	20	6	4	14	16—31	12

Autobuzul București — Nitrămonia Făgăraș (0—3), Minerul Motru — Gaz metan Mediaș (0—2), Flacăra Moreni — Metrom Brașov (1—2), Carpați Brașov — Dunărea Giurgiu (0—1), Tractorul Brașov — Dinamo Slatina (0—0), C.S. Rm. Vilcea — Electroputere Craiova (2—0), Ș. N. Oltenița — Progresul București (0—0), Șoimii Sibiu — C. S. Tirgoviște (0—3), Metalul Drobeta Tr. Severin — Metalul București (0—2).

SERIA A III-a

Gloria Bistrița — Corvinul Hunedoara 2—2 (1—1); Arieșul Turda — U.M. Timișoara 1—0 (1—0); Olimpia Oradea — Victoria Carei 2—0 (0—0); C.F.R. Timișoara — F. C. Bihor 1—0 (0—0); Ind. sîrmei C. Turzii — Vulturii Textila Lugoj 3—1 (1—0); Unirea Arad — Minerul Cavnic 1—0 (0—0); Minerul Anina — Minerul Bala Mare 2—2 (1—0); Metalurgistul Cugir — Mureșul Deva 1—0 (0—0); Olimpia Satu Mare — Textila Odorhei 1—0 (1—0).

1. Olimpia Satu Mare	20	10	8	2	20—8	28
2. F.C. Bihor	20	11	2	7	23—14	24
3. Unirea Arad	20	9	6	6	27—25	23
4. U.M. Timișoara	20	10	2	8	24—19	22
5. Min. Bala Mare	20	9	4	7	26—21	22
6. Corvinul Huned.	20	9	4	7	20—16	22
7. Ind. sîrmei C.T.	20	8	5	7	20—25	21
8. Victoria Carei	20	9	3	8	30—27	21
9. Minerul Anina	20	9	3	8	30—20	21
10. Mureșul Deva	20	8	3	9	16—19	19
11. Olimpia Oradea	20	7	5	8	16—22	19
12. Arieșul Turda	20	6	3	9	22—28	19
13. C.F.R. Timișoara	20	8	2	10	20—26	18
14. Textila Odorhei	20	7	4	9	25—20	18
15. Gloria Bistrița	20	8	2	10	25—29	18
16. Vulturii T. Lugoj	20	7	2	11	22—29	16
17. Metalurgistul Cugir	20	6	5	10	25—29	15
18. Minerul Cavnic	20	6	2	12	16—31	14

Minerul Bala Mare — C.F.R. Timișoara (0—3), Corvinul Hunedoara — Olimpia Oradea (0—0), Minerul Cavnic — Metalurgistul Cugir (0—3), U.M. Timișoara — Vulturii Textila Lugoj (0—1), Textila Odorhei — Unirea Arad (2—3), Victoria Carei — Gloria Bistrița (1—1), F. C. Bihor — Olimpia Satu Mare (0—1), Mureșul Deva — Ind. sîrmei C. Turzii (0—2), Minerul Anina — Arieșul Turda (1—1).

Pompiliu VINTILA

JUNIORUL A ÎNSCRIS!...

În Progresul, tradiția creșterii și promovării juniorilor este continuată, acum, de antrenorul Vioric Măleanu.

La Tractorul au jucat doi juniori: Pașca (născut la 25 octombrie 1955 — ca extremă dreaptă și înlocuit de Dumitrică (născut la 20 septembrie 1955). În cele 38 de minute, Pașca nu a arătat prea multe lucruri. În schimb cel de-al doilea s-a dovedit pregătit pentru a ocupa un loc în echipa brașoveană. El a acționat ca vîrt de atac, a efectuat decurtări schimbări de locuri cu ceilalți coechipieri și, atunci cînd a fost cazul, a ținut periculos.

Antrenorul vilcean Gh. Nănescu nu se arată, înaintea partidei de la Tirgoviște, prea mulțumit de subiectul discuției noastre pe tema juniorului din formație: „Azi, încep jocul cu Enache, extremă dreaptă. E cam fricos, deși la mijlocul săptămînii, în meciul de pregătire, joacă foarte bine...”. Tînărul Florin Enache, de 17 ani, vilcean de origine, nu auzise cuvintele antrenorului său. El știa, doar, că pe foala de arbitraj mai există un candidat, juniorul Costache. Și mai știa, poate, că mulți așteptau de la el, de mult, un joc pe măsura calităților.

Înalt, bine făcut fizic, cu viteză și dribling bun, extremul dreapta al lui C.S. Rm. Vilcea avea să facă, duminică, la Tirgoviște, un joc bun. Poate cel mai bun joc al său în „11”-le care dădine Cupa României. La început, se părea că adolescentul echipei oaspete va face figurația. Dar după un sfert de oră, Enache s-a lansat în curse foarte periculoase. Și coechipierii l-au jucat, chiar dacă prin minutul 20 juniorul nu avusese „ochi”.

Mircea M. IONESCU

O PROPUNERE INTERESANTĂ

Discuția această obiecte cu antrenorul sibienilor, ex-rapidistul ION IONESCU — el a găsit-o foarte reală. Și într-un fel a dat și rezolvarea: „Am propune ca înlocuirea juniorului să fie A TREIA SCHIMBARE la care are dreptul o echipă. Aceasta ar avea câteva avantaje: 1. De frica unor viitoare accidentări în meciul respectiv, antrenorii nu mai sînt forțați să păstreze pe teren un junior accidentat sau lipsit de formă; 2. Evitarea efortului depus meci de meci de juniorul-titular, acest „sef de promoție”, la care cu greu renunță un antrenor; 3. Rodarea unui număr mult mai mare de juniori și, deci, descoperirea altor talente, ceea ce corespunde — în definitiv — hotărîrii federației”.

Interesante propunerile celor doi tineri — antrenori și foarte concrete. Rămîne ca federația să le studieze și, eventual, să le valideze.

Liviu BOBOCEA

CORESPONDENTE SPECIALE PENTRU REVISTA „FOTBAL”

IUGOSLAVIA

„CRED CĂ NE VOM CALIFICA ÎN SFERTURILE C. M.” (Miljanici)

Cu toate că s-a seurs aproape o lună și jumătate de la cea minunată seară a lui 13 februarie, ecurile victoriei de la Frankfurt mai stăruie încă aici și peste tot îi mai poți auzi pe iubitorii fotbalului comentând isprava lui Geaici et co. în fața reprezentativei Spaniei. Foarte mulți leagă (și pe bună dreptate) această victorie din ceasul al 12-lea de numele lui Miljan Miljanici, unul dintre cei șase antrenori care s-au ocupat de pregătirea lotului, omul care a ales tactica acestui joc decisiv.

Tocmai de aceea, toți amatorii de fotbal din Iugoslavia sînt mulțumiți că Miljanici a acceptat să răspundă de preparativele naționale în vederea turneului final. De altfel, Ștefan Covaci a declarat la Paris, că „Miljanici este astăzi unul din cei mai mari antrenori ai lumii” și că sub îndrumarea sa, Iugoslavia poate juca un rol de frunte la Weltmeisterschaft.

L-am găsit mai de mult pe Miljanici la una din orele de antrenament ale fostei sale echipe, Steaua roșie. I-am spus că pe cititorii revistei „FOTBAL” din București îi interesează cum a reușit naționala iugoslavă în partida de la Frankfurt pe Main, să fie superioară din punct de vedere al condițiilor fizice celei spaniole, cu toate că în Iugoslavia era sezon mort, în timp ce spaniolii se găsceau în plin campionat.

Fostul și actualul antrenor al Iugoslaviei, MILJANICI și BOSKOV

Cum explicați acest fenomen?

— Noi am fost superiori fizic spaniolilor PENTRU UN SINGUR JOC. Să mă explic. Știți foarte bine că fotbalistii noștri, cînd își satisfac stagiul militar, absentează un an de la cluburile lor. Spre stîrșituri perioadei, ei se pregătesc la echipele din localitățile unde își satisfac stagiul. Am observat că, de regulă, reparația la club coincide cu un joc excepțional. Apoi, reintră treptat în anonimat. Așa s-a întimplat la timpul respectiv cu Sekularap, Galici, Georgevici, Bjekovici, etc. Cam același lucru s-a petrecut și cu lotul nostru. El s-a pregătit împreună o lună — e adevărat — dar capacitatea lui fizică reală nu putea depăși 90 sau 120 de minute. De altfel, nici nu era nevoie de mai mult. Vedeți, Spania a fost capabilă, jucînd bine, ea după numai șapte zile să învingă R.F. Germania. Nu știu dacă noi obținem un joc egal cu Cipru în același interval! Dovada: în prima etapă a returului, mai toți componenții lotului au jucat slab. În al doilea rînd, POFTA DE JOC a fotbalistilor noștri a fost incomparabil mai mare decît a spaniolilor. Aceste două lucruri au atestat superioritatea fizică decisivă pentru victorie.

— Iugoslavia este în grupă cu Brazilia, Scoția și Zair. Care sînt după părerea dv. șansele de calificare?

— Greu de răspuns. Sînt trei echipe cu trei stîrșiri. Fiecare în parte vor pune alte probleme „team”-ului nostru. Datorită calificării noastre de ultim moment, ca să zic așa, noi am intrat cu planul de pregătire și calendarul de primăvară nu este încă definitiv. Cînd vom termina sau intrăm în retur, unde și cînd ne vom pregăti — iată întrebări la care și noi căutăm răspunsuri. Dacă totul se va aranja, cred că Iugoslavia poate ocupa locul secund în grupă pentru a se califica în sferturi.

— În cadrul preliminarilor campionatului Europei, după cum știți, România va juca alături de Spania, Scoția și Danemarca. Ce parere aveți de șansele României?

— Pe spanioli îi cunosc, pe scoțieni îi studiez pentru că ne vom întîlni cu ei, iar pe romani îi știu — iertăți-mi lăudăroșenia — ca pe ai mei. Danemarca este pentru mine o necunoscută. În jocul cu Spania, în privința tehnicii, egalitatea este perfectă. Spaniolii sînt mai abili și mai experimentați, dar românii au de partea lor vigoarea și forța fizică. Cu scoțienii e tot mai invers: românii sînt mai tehnici, ei mai puternici fizic. Normal, Danemarca constituie un out-sider de care trebuie să se țină seama. Dacă România reușește calificarea — eu 1-0 doresc din toată inima — înseamnă că a reușit să prezinte o echipă de talia celei care a jucat în Mexic și care a impresionat foarte mult.

I-am mulțumit antrenorului iugoslav, urîndu-i succes la echipa națională, al cărei „șef” fusese numit tocmai în acea zi.

DUSAN BUGARIN

CELE 16 FINALISTE ȘI-AU STABILIT SEZIILE

Cu două luni și jumătate înaintea startului în turneul final al celei de-a zecea competiții supreme a fotbalului, cele 16 calificate au anunțat sediile delegațiilor lor. Iată-le:

GRUPA I

- AUSTRALIA: Centrul sportiv Oehsenzoll, Hamburg.
- CHILE: Castelul Glienecke din Berlinul Occidental.
- R. D. GERMANIA: Hotelul sportiv Quickborn, Hamburg.
- R. F. GERMANIA: Școala sportivă Malente; în cazul calificării pentru finală, Școala sportivă Kaiserlau — Grünwald.

GRUPA A II-a

- BRAZILIA: Hotelul Rosenberg, Heilheim Taunus și Touring — hotel din Essen.
- IUGOSLAVIA: Hotelul aeroportului din Frankfurt.
- SCOȚIA: Hotel Erbismühle, Weilnau și Parkhotel Pfaffenhof, Celle.
- ZAIR: Hotel Jagdschlösschen Ascheberg (Münster).

GRUPA A III-a

- BULGARIA: Școala sportivă Kaiserlau, Școala sportivă Harsinghausen.
- OLANDA: Waldhotel Krautkrämer Hiltrup (Münster).
- SUECIA: Hotel Holiday Inn, Mönchengladbach.
- URUGUAY: Școala sportivă Duisburg — Wedau, Școala sportivă Barsinghausen.

GRUPA A IV-a

- ARGENTINA: Hotel Holiday Inn Sindelfingen.
- HAITI: Școala sportivă München — Grünwald.
- ITALIA: Hotel Monrepos Ludwigsburg, Hotel Erbismühle, Weilnau sau Hotel Gut Hühne Düsseldorf.
- POLONIA: Hotel Sonne-Post Murhardt — Württemberg.

ORMOND LA CAIRO

„Cine este această... Zair?”. Iată o întrebare care a fost pe buzele multor scoțieni, după tragerea la sorți care a decis ca cele două echipe să facă parte din aceeași grupă. Și în timp ce oficialii fotbalului din această țară stiau destul de multe despre echipa Scoției, antrenorul Ormond se întreba... ca în rîndurile noastre de mai sus.

Cu ani în urmă, doi jucători din Zair, făcînd parte din echipele profesionale belgiene, au jucat împotriva unor echipe din Scoția. Este vorba de Julien Kialunda, fost stăper

la Anderlecht Bruxelles și de Paul Bonza, fost conducător de joc la Standard Liège. Amîndoi au jucat cu Glasgow Rangers și Dunfermline, iar amîndoi li ajută acum, pe Iugoslavul Vidinici, în pregătirea reprezentativei pentru locul cu Scoția de la 14 iunie, la Dortmund.

Dar Ormond nu era mulțumit. El a fost prezent la Cairo, în R. A. Egipt, la turneul final al Cupei Africii, pentru a cunoaște mai în detaliu această „11”-le calificată din Africa, acela al Republicii Zair.

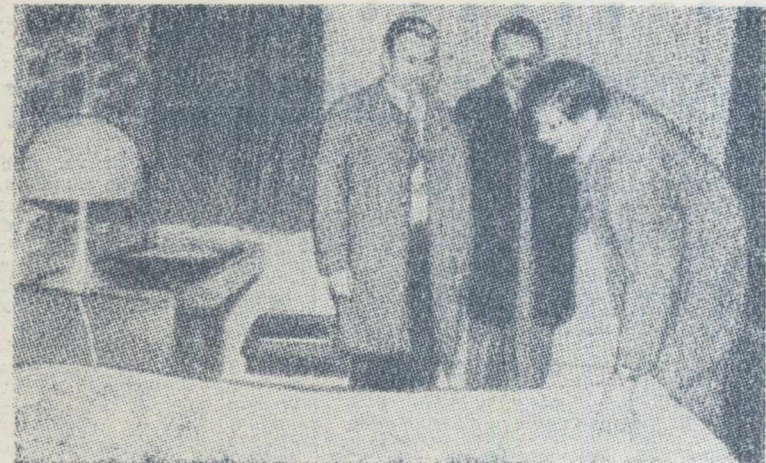
ÎN VIZITĂ LA VIITORUL CARTIER GENERAL

După un 0-0 foarte discutat, naționala R. D. Germaniei a reușit un convingător 6-1 și antrenorul Georg Buschner s-a declarat mai mult decât satisfăcut, chiar dacă aceste rezultate au fost obținute în fața divizionarelor ungare Dozsa Pecs. Cu acest prilej, Matou, golgeterul campionatului a înscris de două ori, la fel ca și mai vechii internaționali Löwe și Vogel. Partida cu Belgia, disputată la Berlin, în care elevii săi au câștigat greu, în ultimele minute, cu 1-0, l-a creat însă, noi probleme lui Buschner...

Recent, o delegație a Federației din R. D. Germaniei a vizitat, la Ham-

burg, viitorul cartier general și hotelul în care vor locui fotbalistii acestei reprezentative. Oficialii s-au declarat de acord cu propunerea de a disputa un joc-test cu S. V. Hamburg. „Natural că sîntem interesați să evoluăm pe stadionul unde vom pasi de două ori la WM”, a spus cu acest prilej antrenorul federației Buschner.

În imagine, la Sporthotel Quickborn din Hamburg, delegația federației din R. D. Germaniei examinează, exigent, camerele și paturile în care vor fi găzduiți jucătorii. Georg Buschner pare mulțumit.

ARGENTINA

SPERANȚE PENTRU C. M. '74?

Oare s-a trezit „gigantul”?

Cu un an în urmă, pe stadionul Azteca, selecționata Argentinei pierdea jocul cu Mexic cu 2-0. Era un „amical”, dar și așa înfrîngerea a fost aspru criticată. Ziarul mexican „La Afición” a făcut următorul comentariu: „Fotbalul argentinian este un gigant adormit și pare că nu se va trezi curînd”. Mult mai severă a fost publicația „Novedades”: „Argentina nu mai are o echipă bună. Posedă doar cîteva jucători de valoare medie și nimic mai mult”.

Timpul a trecut. Argentina a izbucnit să se califice pentru turneul final, dar asta nu înseamnă că lucrurile s-au schimbat. Dimpotrivă, trăiește momente grele. A schimbat antrenorul (pe Sívori cu Cap) și are îndoieli cu privire la jucătorii pe care-i va putea alina la competiția din R.F. Germania. Totul are o singură explicație: deficiențe organizatorice.

Pentru a șasea oară Argentina este prezentă la „mondiale”. Faptul n-a avut mari repercusiuni în presa sud-americană, preocuparea generală a argentinienilor fiind exodul jucătorilor care preferă alte țări, pentru cluburile argentinienilor rămîind fotbalistii de valoare medie. Aceștia nu pot oferi spectacole de calitate și antrenorii cultivă metoda simplă, dar mai sigură, a fotbalului defensiv. Din această cauză, publicul nu prea vine la jocuri. Statistica arată că în 20 de luni Argentina a pierdut vreo 300 de jucători. Mulți dintre ei activează în Brazilia: Cejas, Perfumo, Ramos Delgado, Andradă, Bullice, Fischer, Dával și Dreyer. Wellington joacă în Mexic. Artino, după ce a trecut prin Brazilia, se află în Uruguay, împreună cu Omega. Obberli și Maldona au trecut și ei prin Brazilia. În Spania sînt Heredia, Carnevali, Ayala, Gocerini, iar Bargas se află în Franța. Numai Brindisi, în ciuda multor invitații, a rămas la clubul Huracan. Speranța Argentinei este ca unii dintre aceștia să fie cedați selecției, ca să

poată fi aliniată o echipă bună la W.M. Pînă acum, Carnevali, Bargas și Ayala și-au anunțat prezența. S-ar putea ca Cejas și Perfumo să fie și ei autorizați de cluburile lor să ajute selecționata Argentinei. Dar cu toții vor avea puțin timp pentru o bună pregătire.

Argentina cam știe pe cine poate conta. În general, presa din Buenos Aires arată că lotul probabil va fi: Carnevali, Fillo, Sanchez (portari), Pena, Bargas, Sa, Correa, Tarantini, Wolff (apărători), Babington, Alonso, Brindisi, Telch, Chazarreta, Bochini, Juan Lopez (mijlocși), Balbuena, Ayala, Ponce, Avallay și Bertoni (atacanți). Marca speranță sînt cei doi mijlocși, Brindisi și Telch. Dintre fundași, doar Wolff are clasă. Atacul poate trăi pe viteza lui Ayala, ca și pe eficiența aripilor Balbuena. Un comentariu argentinian arată că „Putem trăi din cîteva individualități, dar nu vom putea avea o echipă”.

Totul demonstrează că „gigantul” nu s-a trezit. Somnul lui e greu. Nici nu e timp de recuperare. Totul depinde de felul cum vor fi organizate pregătirile. Responsabilitatea e foarte mare și de aceea conducătorii Asociației argentinienilor de fotbal, tremură. Cu atât mai mult cu cît pentru „1970” a fost eliminată de Peru și acum trebuie să facă o figură bună în R.F. Germania. Calificarea în fața Paraguayului și Boliviei a fost ușoară. Totuși, partidele cu Bolivia au fost așteptate cu înimă strînsă, pentru că primul joc s-a încheiat la egalitate, iar în al doilea argentinienii, cu toate că au câștigat cu 3-0, nu au conșins. În general, suporterii nu erau pe de-a întregul mulțumiți. Nici victoria cu 3-2 asupra R.F. Germaniei nu a dat mai multă încredere amatorilor de fotbal. Și asta cu atât mai mult cu cît, imediat după aceste jocuri, selecționata a fost lichidată, antrenorul concediat și mulți jucători au luat drumul străinătății. Mult mai tîrziu, conducătorii s-au trezit, au interzis plecarea acestora și au început intervenții

pentru a-i aduce înapoi pe unii dintre ei.

În Argentina sînt 13.000 de echipe și 1.500 de jucători profesioniști. Dar actualmente această „armată” nu reprezintă o forță fotbalistică internațională. De aceea pare curios că unele ziare din Europa prezintă Argentina drept una din favorite. Realitatea e că speranțele pentru C.M. '74 sînt mici. S-ar putea ca visulucerii unui titlu mondial să se realizeze în 1978, cînd turneul final va fi organizat în marea țară din America de Sud.

PEDRO VILLA

Carnet extern

Au mai rămas 78 de zile pînă la lovitură de începere a partidei Iugoslavia — Brazilia, „prelata” turneului final al celei de a X-a ediții, jubiliare, a Campionatului mondial. Firește, cele 16 calificate sînt cu gîndul la competiția ce va începe în R.F. Germania. Celelalte, adică diferența pînă la 98, reprezentative inscrite în preliminarii și eliminate pe parcurs, sînt și ele cu gîndul la... revanșă. Adică la a face tot ce este posibil (și uneori, imposibil) pentru a fi prezente la ediția din 1978. Și pentru aceasta se întîlese discuțiile sau lăurile de poziție față de numărul mic de locuri la această ultimă fază a competiției supreme a fotbalului. Lăimotivul invocat este unul singur: în competiția pentru titlul mondial vor fi prezente anul acesta destule echipe de o valoare mai scăzută decît multe dintre cele ce vor rămîne pe dinafară. Dar cine lipsește? Să enumerăm numai cîteva dintre aceste reprezentative: Anglia, Cehoslovacia, Spania, Uniunea Sovietică, Portugalia, Ungaria, Belgia, România, Danemarca, Peru, Austria, Mexic etc., echipe ce ar putea alcătui ele însele osatura unui foarte puternic turneu final al unui campionat mondial!

De ce atîtea absențe de marcă? Pentru că din 1930, de la crearea acestei cupe a lumii care polarizează interesul întregului mapamond din patru în patru ani, numărul locurilor la turneul final a rămas același: 16. Și asta în ciuda uriașei dezvoltări pe care a cunoscut-o, între timp, fotbalul. Dacă în 1930, în Uruguay, pentru 16 locuri au candidat... 13 echipe, cele 16 locuri de

anul acesta au fost dorite — reamintim — de nu mai puțin de 98 de reprezentative! Sau altfel spus, în 1930 existau 30 de federații naționale în timp ce în clipa de față la F.I.F.A. sînt afiliate 142 de țări. E firește deci (cifrele sînt elocvente) ca cele 16 locuri din turneul final să devină insuficiente. Mai mult, datorită repartizării pe serii geografice, în preliminarii, prin forța lucrurilor, din continente în care fotbalul deși este dezvoltat are o valoare mai redusă, vor apărea în faza ultimă echipe mai slabe ce iau locul altora mai bune, care s-au eliminat întro ele.

Si atunci, ce trebuie făcut? Firește, trebuie revizuită schema de disputare a turneelor finale. Mai precis, înlocuirea cifrei 16 cu 20 sau chiar 24. F.I.F.A. a fost într-o vreme de acord, dar fosta conducere a U.E.F.A. s-a opus din diferite motive. De data asta, se pare că există un consens unanim în modificarea amintitei scheme. Chiar federația argentiniană, aceea care va organiza viitoarea ediție a C.M. a depus la F.I.F.A. un proiect foarte detaliat privind mărirea numărului de echipe în cadrul turneului final de la 16 la 20. Se pare că este o primă treaptă pe drumul mării numărului de echipe în turneul final. Și credem că adoptarea acestei propuneri, care va fi luată în discuție la Congresul F.I.F.A. ce va avea loc la Frankfurt pe Main înaintea turneului final de anul acesta, nu va întîrzia. Va fi spre folosul general al fotbalului.

Mircea TUDORAN

BOBBY MOORE

O știre recentă a făcut, cu viteza fulgerului, ocolul lumii fotbalistice: **Bobby Moore**, celebrul **Bobby Moore** a fost vindut, conform uzanțelor crude ale fotbalului profesionist (și încă pentru o sumă derizorie, în comparație cu alți fotbaliști din Anglia) de către clubul **West Ham United**, din prima divizie, clubul la care s-a afirmat, lui **Fulham** din Liga a doua. După neselectarea lui în ultimele partide ale reprezentativei lui **Alf Ramsey**, iată că acum, Bobby, cel care în 1966 a primit „Zeita de aur” din mîna reginei Angliei, părăsește și prima scenă a fotbalului insular...

Fostul căpitan al reprezentativei Angliei a stabilit la 14 noiembrie anul trecut, în partida cu Italia (din nefericire, pierdută pe teren propriu) un adevărat record mondial: al 108-lea meci internațional în reprezentativa Albionului, cifră ce nu va putea fi atinsă de cei clasai imediat în urma sa — **Bobby Charlton**, **Wright**, **Sanchez**, **Svensson**, **Gilmar** — pentru simplul motiv că aceștia s-au retras din activitatea competițională.

Bobby Moore și-a început activitatea fotbalistică în orașul său natal, **Londra**, jucînd pentru prima dată în echipa școlii **Barking Essex**. Valoarea sa incontestabilă a atras atenția specialiștilor încă din primii ani ai activității. Seleccionat în echipa de juniori a Angliei, participă la 18 jocuri internaționale, stabilind și act un record. Trece apoi la **West Ham United**, în echipa de amatori.

În iunie 1958, blondul apărător al lui **West Ham United** debutează în prima ligă a campionatului englez. Încă din prima partidă, el confirmă așteptările, marile posibilități de continuă perfecționare. De atunci, de cînd a jucat împotriva lui **Manchester United** și pînă în prezent, a participat la exact 642 de meciuri oficiale pentru una și aceeași echipă, **West Ham United**. Oare cîți jucători pot prezenta o asemenea carte de vizită?

Cu puțin timp înainte de „Cupa lumii” din **Chile** (1962), **Bobby** își sărbătorește debutul în națională într-un joc amical împotriva **Perului**. Un an mai tîrziu, este numit căpitan al reprezentativei engleze, în înfrîngerea cu echipa **R. D. Germane**. Anul următor îi aduc noi satisfacții. În 1964 conduce magistral echipa care-l lansase,

West Ham United, spre victoria finală în **Cupa Angliei**, pentru ca tot în 1964 să cunoască un nou triumf: este ales fotbalistul nr. 1 al anului în Anglia. În 1965, o nouă reușită: cîștigă, împreună cu formația sa, **Cupa cupelor**, învingînd în finală, cu 2-0, pe **München 1860**. Acesta nu va fi însă ultimul succes.

La 30 iulie 1966, **Bobby Moore** cunoaște triumful suprem, cea mai minunată performanță a oricărui mare fotbalist: în această zi, căpitanul echipei Angliei poartă în mîinile sale „Cupa Jules Rimet” și face turul de onoare al stadionului **Wembley** în ovațiile a 100 000 de spectatori. Avea să fie, așa cum deseori își amintește el cu plăcere, cel mai frumos și neprețuit dar al fotbalului, căruia i s-a dedicat cu toată ființa sa.

Jocul lui **Bobby Moore** a fost caracterizat printr-o excelență tehnică individuală, dublată de un plasament remarcabil și de fair-play, cărora li se adăuga o deosebită inteligență fotbalistică. Toate acestea l-au situat în rîndurile celor mai buni jucători contemporani și — de ce nu? — ai tuturor timpurilor, cu toate că a fost acuzat cu vehemență că poartă vina celor două goluri primite de reprezentativa insulară în meciul cu **Polonia**, de la **Chorzow**.

Dar nimic nu este veșnic și iată că celebrul jucător va activa, de acum încolo, într-o echipă din divizia a doua. Deși are 33 de ani, crede că încă va mai putea fi folositor fotbalului englez. De aceea se pregătește cu o sîrguință demnă de invidiat. Oricum, **Bobby Moore**, „the golden boy”, cum este numit, va rămîne pentru iubitorii fotbalului de pretutindeni un jucător cu o

Bobby Moore, la **Leon**, în **Mexic**, după meciul cu **R. F. Germania**, cînd a avut loc tradiționalul schimb de tricouri

neegalată carte de vizită, prototipul apărătorului, fotbalistul care și-a încununat cariera cu titlurile cele mai mari.

ÎN PRAJMA NOULUI SEZON COMPETIȚIONAL DIN U.R.S.S.

Noul campionat al U.R.S.S. va începe la 12 aprilie și se va încheia la 17 noiembrie. În campionatul ligii superioare vor participa 16 echipe, cele 14 rămase de anul trecut, plus noile promovate, **Cernomoreț Odesa** și **Nistru Chișinău**. Dar, de fapt, noul sezon începe mai devreme, cu desfășurarea

citorva etape de cupă, la care vor participa doar 36 de formații: cele 16 din prima ligă și cele 20 din liga imediat inferioară. Dinamo **Kiev**, care a dat cei mai mulți internaționali echipei reprezentative, se va califica direct în sferturile de finală, iar **Ararat Erevan**, deținătoarea trofeu-

lui, va debuta abia în turul II. Meciurile de Cupă au început la 6 martie, iar finala este programată la 10 august, la **Moscova**.

În cele trei ligi participă 153 de echipe: clasa A cu 16 formații, clasa B cu 20 și clasa C cu 117 echipe repartizate pe zone geografice în șase serii.

COMPETIȚIILE EUROPENE INTERCLUBURI ÎNAINTEA TURNEULUI FINAL

Rezultatele manșei a doua din sferturile de finală ale cupelor europene:

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

T.S.K.A. Sofia — **BAYERN München** (1-4) 2-1
UJPESTI DOZSA — **Spartak Trnava** (1-1) 5-4
CELTIC Glasgow — **F.C. Basel** (2-3) 4-2
ATLETICO Madrid — **Steaua r. Belgrad** (3-0) 0-0

CUPA CUPELOR

P.A.O.K. Salonic — **A. C. Milan** (0-3) 2-2
Berol Stara Zagora — **F.C. Magdeburg** (0-2) 1-1
F.C. Zürich — **SPORTING Lisabona** (0-3) 1-1
BORUSSIA Mönchengladbach — **Glentoran Belfast** (2-0) 5-0

CUPA U.E.F.A.

FEYENOORD Rotterdam — **Ruch Chorzow** (1-1) 3-1
Vitoria Setubal — **V.f.B. Stuttgart** (0-1) 2-2
TOTTENHAM Hotspur — **F.C. Köln** (2-1) 3-0
LOKOMOTIVE Leipzig — **Ipswich Town** (0-1) 5-3

Dramatică a fost manșa a doua a „sferturilor” competițiilor europene intercluburi! Răsturnările de situații, meciurile încheiate după prelungiri, apelul la ultimul criteriu de calificare, executarea loviturilor de la 11 m. au abundat. Cine s-ar fi gândit, de pildă, că **F. C. Basel**, reprezentanta unui fotbal considerat de al doilea eșalon valoric, cel elvețian, va reuși să țină piept reputatei **Celtic Glasgow**, și încă pe terenul acesteia? La sfîrșitul celor 90 de minute, rezultatul era 3-2 în favoarea campioanei Scoției, adică exact atît cu cît cîștigase **F. C. Basel** în prima manșă. De-abia în min. 112, **Murray** a marcat golul victoriei fostei deținătoare a C.C.E. Să amintim și de

dramatismul jocului de la **Budapesta**, în care, și după prelungiri, tabela indica 1-1, ca și la **Trnava**. Au intervenit penalty-uri. Campioana Ungariei, **Ujpesti Dozsa** a transformat 4, aceea a **Cehoslovaciei**, **Spartak Trnava**, doar 3. Bucurie de o parte a terenului, deznădejde de cealaltă. Tot de lovituri de la 11 m. a fost nevoie pentru departajare și la **Leipzig**, în partida **Lokomotive Leipzig** — **Ipswich Town**. Englezii au pierdut cu scorul la care cîștigaseră acasă, 1-0, dar n-au putut transforma decît trei lovituri față de patru ale gazdelor. În sfîrșit, celebra **Feyenoord** s-a clătinat chiar la **Rotterdam**, în fața polonezilor de la **Ruch Chorzow**: 1-1 după 90 de minute, ca și la **Chorzow**. În prelungiri, echipa lui **Van Hanegem** găsește de două ori drumul spre poartă și cîștigă, după multe emoții cu 3-1.

În rest, calificări fără emoții în semifinale, scorul zilei fiind înregistrat la **Mönchengladbach**, unde **Borussia** a marcat cinci goluri (fără a primi vreunul) lui **Glentoran Belfast**. În afara **Borussiei** doar o singură echipă a repetat victoria din jocul anterior: **Tottenham Hotspur** în meciul cu **F. C. Köln**.

Făcînd un calcul sumari, reiese că cel mai bine reprezentat în semifinale este fotbalul vest-german cu cîte o echipă în fiecare competiție: **Bayern** în **Cupa campionilor**, **Borussia** în **Cupa cupelor** și **V.f.B. Stuttgart** în **Cupa U.E.F.A.** Pe locul se-

cund în acest clasament, socotînd din **R. D. Germană**, cu două echipe: **F. C. Magdeburg** în **Cupa cupelor** și **Lokomotive Leipzig** în **Cupa U.E.F.A.**, ceea ce demonstrează saltul de valoare făcut de jocul în „11” din această țară. În rest, șapte țări cu cîte o reprezentantă, toate avînd o mare tradiție fotbalistică: **Anglia**, **Italia**, **Ungaria**, **Spania**, **Olanda**, **Scoția**, **Portugalia**!

★

Joi 21 martie, la **Zürich**, a avut loc tragerea la sorți a partidelor semifinale din cadrul celor trei competiții. Iată meciurile ce se vor disputa, tur-retur, la 10 și 24 aprilie:

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

Ujpesti Dozsa Budapesta — **Bayern München**
Celtic Glasgow — **Atletico Madrid**

CUPA CUPELOR

Sporting Lisabona — **F. C. Magdeburg**
A. C. Milan — **Borussia Mönchengladbach**

CUPA U.E.F.A.

Feyenoord Rotterdam — **V.f.B. Stuttgart**
Lokomotive Leipzig — **Tottenham Hotspur**

Martin Chivers, căpitanul lui **Tottenham Hotspur**, înscrie primul gol al echipei sale în returul dublei confruntări cu **F. C. Köln**, din sferturile de finală ale Cupei U.E.F.A.

● Un record impresionant: încheind la egalitate (2-2) meciul său cu **Lokomotive Leipzig** susținut la domiciliu, formația **F. C. Carl Zeiss Jena** a totalizat 75 de partide disputate pe teren propriu în care n-a cunoscut înfrîngerea! ● Și, pentru că sintem în domeniul cifrelor, încă una: recenta partidă **Olimpiakos** — **Panathinikos** (1-1), derbyul Atenei, a fost cea de-a 155-a disputată între cele două cunoscute formații ● Azi, la **Rotterdam**, **Olanda** întîlnește reprezentativa Austriei și selecționerul oaspeților, **Stastny**, este neliniștit: primii doi portari ai naționalei (**Stachowicz** de la **Admira Vienna** și **Koncilja** de la **Wacker Innsbruck**) sînt accidentați. Va fi preferat, se spune, **Maurer** (**Simmering**) care își va face debutul în echipa națională la vîrsta de 28 de ani ● Noul antrenor al lui **A. C. Milan**, începînd cu sezonul viitor, va fi **Giagnoni**, un nume mai pușia vehiculat, care a avut la **Torino** soarta lui **Rocco** la **A. C. Milan**. Unii jucători doresc însă să-l păstreze pe actualul lor antrenor, **Maldini** ● Uniunea belgiană de fotbal a hotărît ca începînd cu această toamnă în prima divizie să activeze 20 de echipe. Cele mai multe cluburi au... protestat: prea mult fotbal și scad încasările! În plus, se va juca și în august lună în care, în **Belgia**, ciclismul este rege... ● Pentru a-și îmbunătăți încasările, **A. C. Napoli** a creat un mini-abonament la ultimele patru

INSTANTANEE

meciuri ce le va disputa pe teren propriu. Pentru a-i cucerii pe „tifosi”, prețul lor a fost scăzut simțitor ● Vorbeam mai sus de debutul portarului **Maurer**; iată că în echipa Belgiei care a jucat recent la **Berlin**, cu selecționata **R. D. Germane**, a debutat fotbalistul **Nicolay**, care în curînd va implini 30 de ani! ● Ajax este în căutarea unui înlocuitor pentru cunoscutul său portar, **Stuy**, „atîns” și el de numărul anilor. Se vorbește de **Schrijvers**, excelentul goal-keeper al lui **Twente Enschede**, și de **Barth**, rezervă la **Anderlecht** ● **Cassius Clay**, aflat de curînd la **Cairo**, s-a numărat printre spectatorii celei de a doua finale a Cupei Africii, disputată între reprezentativele **Zair** și **Zambia** ● **Helmult Schön** a vînzat la lucru echipa **R. D. Germane**, la **Berlin**, în recentul meci cu **Belgia**: „Echipa gazdă m-a impresionat prin condiția sa fizică, excelența de-a lungul celor 90 de minute. Păcat că n-au jucat **Peter Ducke**, **Kreische** și **Löwe**”, a declarat el ● „Fotbalul african se îndepărtează de jocul instinctual, pentru a face apel, mai ales, inteligenței sale. Pierde din culoare, din vervă, din generozitate, dar cîștigă în seriozitate, în stil, în profunzime. Fotbalistul african este tot mai puțin supus capriciilor și fanteziilor sale, punîndu-se tot mai mult în slujba unui joc adevărat, a unei echipe, unui obiectiv” — iată concluziile revistei „France Football” după turneul final al Cupei Africii pe națiuni ● **Dinamo Zagreb** devine tot mai mult o echipă oarecare: în primele patru etape ale returului n-a cîștigat nici un punct și n-a marcat nici un gol! ● Echipa reprezentativă a Elveției trece prin modificări structurale: antrenorul **René Hussy** a anunțat că din „11”-le național nu vor mai face parte cunoscuții **Odermatt**, **Khun**, **Blaettler**, **Deck**, **Prosser**, **Vuilleumier** și **Chapuisat** ● În derby-ul **Rotterdam**-ului, **Feyenoord** a întrecut **Sparta** cu 3-1. Cunoștința noastră, **Van Hanegem**, a jucat excelent și a marcat toate golurile echipei sale ● În clasamentul golgeterilor europeni, **Yazalde** (**Sporting Lisabona**) nu mai poate fi ajuns: a marcat 39 de goluri în 24 de etape. Pe locul secund — **Aalbech** (**Hvidovre**) cu 28 de goluri în 22 de etape și al treilea, celebrul **Gerd Müller** (**Bayern**) cu 25 de goluri în 26 de jocuri. Golgeterii noștri, **Adam** și **Bălan**, sînt în pierdere de teren.

**CELE DOUĂ MECIURI
ALE LUI GARY SARGENT**

Duminică 27 ianuarie jucătorul englez GARY SARGENT a susținut... două meciuri mari: înainte de prinz a spus „DA” în fața ofiterului stării civile de la Primăria din Norwich, iar după-amiază a îmbrăcat tricoul echipei F. C. BEDFORD TOWN care activează în liga semiprofesionalistă. La teren a venit să-l încurajeze și soția sa, Sandra, îmbrăcată — după cum se vede în fotografie — în rochia de mireasă.

GARY, care este golgeterul echipei (în 26 de jocuri a înscris 21 de goluri), în ziua căsătoriei nu i-a putut depăși pe portarul echipei Granham City, împotriva căruia a jucat. Cu toate acestea el a declarat că ziua aceea a fost cea mai fericită din viața sa.

**CINE ESTE
OMUL ÎN HALAT?**

Acest arbitru în... halat și ghete de fotbal a trecut prin clipe și emoții pe care cu greu le va uita. La meciul din sferturile de finală ale „Cupei Angliei” dintre NEWCASTLE UNITED și NOTTINGHAM FOREST, la scorul de 3-1 în favoarea oaspeților, conducătorul jocului, pe numele său GORDON KEW WEARING (cel din fotografie) a dictat o lovitură de la 11 m împotriva formației gazdă (Newcastle United). Sute de spectatori au invadat terenul, punind la grea încercare organele de ordine. Bilanțul a fost dramatic: ZECI DE SPECTATORI AU FOST RĂNIȚI ȘI INTERNAȚI ÎN SPITAL, LAR ALTE ZECI — ARESTAȚI, „ÎN ACELE MINUTE DE GROAZĂ — spunea arbitrul — CREDEAM CĂ NU VOI MAI ÎFIȘI VIU DE PE TEREN”. Totuși, după opt minute jocul a fost reluat și, spre satisfacția gazdelor, partida a luat o întorsătură neașteptată: după ce a fost condusă cu 1-2, Newcastle a reușit să eșueze cu 4-2.

OBLEMENCO ACCIDENTAT??!

O operație de apendicită l-a ținut departe de echipă în atacul căreia a făcut, după cum se știe, furori în ultimul timp, fiind spalma goal-keeper-ilor adversi!

Să nu se sperie suporterii echipei craiovene! În imagine se află Bernd Rupp, atacantul central al echipei Borussia Mönchengladbach, și nicidecum Oblemenco, doar asemănarea dintre cei doi, fiind motivul titlului de mai sus!

SE APROPIE CIFRA 100!

Dacă toate lucrurile se vor desfășura în bune condiții, antrenorul reprezentativei vest-germane, Helmut Schön, va atinge în timpul campionatului mondial o cifră simbolică: 100 de jocuri cu echipa națională. La a cărui cîrmă se află de aproape zece ani.

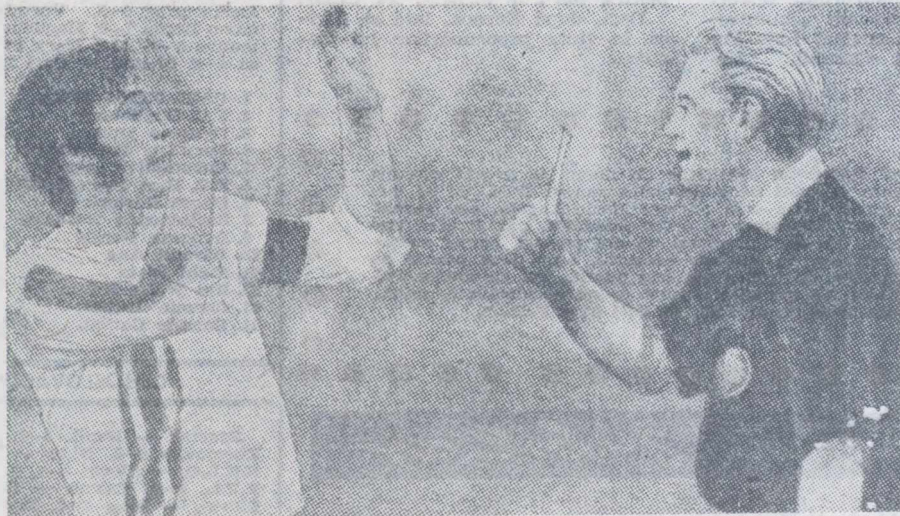
Pînă în prezent, palmaresul lui Schön este următorul: 58 de victorii, 17 jocuri egale și 14 înfrîngerii. În total 89 de meciuri. Încă cinci partide internaționale de pregătire pînă la începerea turneului final. Trei în grupă, la care se pot anticipa meciurile din sferturi, semifinale și finală... exact 100!

Accasta însă numai dacă, așa cum am spus, toate vor fi în regulă...

OFERTĂ DECLINATĂ (?)

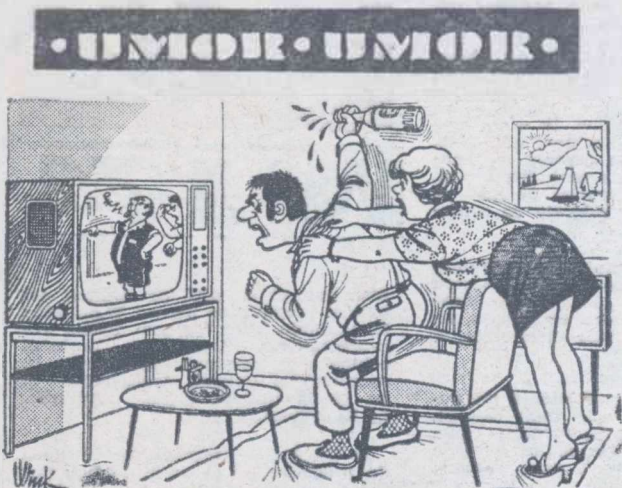
Yazalde, argentinianul de la Sporting Lisabona, liderul golgeterilor europeni, începe să devină o pică căutată de marile cluburi europene. Astfel, după cum anunță agențiile de presă, echipa din capitala Portugaliei a primit propuneri de transferare a lui Yazalde fie la Real Madrid, fie la — în cazul în care frontierele Marelui se vor deschide în fața jucătorilor din alte țări — A. C. Milan. Și Real și A. C. Milan au anunțat că sînt dispuse să cheltuiască cite un milion de dolari pentru a-și apropia serviciile excelentului șuter.

Conducătorul lui Sporting care a anunțat presei portugheze noutatea, nu a uitat să adauge că Yazalde, informat, a declinat orice ofertă.

**„CARTONAȘ
GALBEN“!**

Iată o „fază” destul de des întîlnită — din păcate — pe terenurile de fotbal din lumea întreagă, o „fază” cu — mai întotdeauna — doi actori și zeci de mii de spectatori. Actorii — cel mai adesea un jucător și arbitrul de ocazie al meciului, adică exact așa ca în imaginea noastră, o fotografie deosebit de grațioasă prin mimica celor două personaje.

— Ehe, ce faci?... Doar nu ești la stadion!
(Din „Der Kicker” — Nürnberg)

**„FĂRĂ ACEST BUCHET
VALOROS“...**

Recent, în cadrul unor festivități, patru internaționali de mare reputație din Ungaria s-au retras din activitatea competițională: Florian Albert (Ferencváros Budapesta), Kalman Meszöly, Janos Farkas și Kalman Ihász (toți trei de la Vasas Budapesta).

Fără îndoie, figura cea mai reprezentativă este Florian Albert, cel mai mare talent al fotbalului maghiar în ultimii 15 ani. Palmaresul său este impresionant: a jucat timp de 22 de ani (din anii copilăriei) la un singur club, Ferencváros; la 17 ani a debutat în prima divizie și la 18 în echipa națională; a susținut 257 de meciuri de campionat, a îmbrăcat de 74 de ori tricoul reprezentativei, înscris 33 de goluri în meciurile internaționale; în 1967 a primit „Balonul de aur”, distincție acordată de revista „France Football” celui mai bun jucător european al anului.

Kalman Meszöly, fundaș central, numit și „șinca blondă”, a evoluat de 61 de ori în echipa națională, Janos Farkas, de 33 de ori internațional, a fost un atacant de clasă, recunoscut prin eficacitatea sa. În sfîrșit, Kalman Ihász, de 27 de ori internațional, fundaș de margine de cîrtă valoroasă, renumit pentru acțiunile sale ofensive.

„Fără acest buchet valoros, stadioanele noastre au devenit mai... sărace”, scria recent revista Kepes Sport.

În fotografie: SUS: de la stînga în dreapta Albert și Farkas; JOS: Meszöly și Ihász.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul 1, telefon 11.10.05 (centrală),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Aurelian UDROIU

